הצפר

יום שני, י"ד תמוז תשמ"ו (21.7.1986) • שנה נ' • גליון 14142 • המחיר: 0.55 ש"ח, כולל מע"מ

עורכן המנהיגה העולמית של המזרחי והפועל-המזרחי

מייסד ועורך ראשון, הרב מאיר בר-אילן ז"ל

היום פרשת פנחס

הפרק:	תהלים קלה"קלו
המשנה:	אהלות ג, הו
הדף — בבלי:	קידושין יא
ירושלמי:	מגילה ד
ההלכה:	אר"ח קעח, ארבע
רמב"ם:	מעשר שני ב"ד
הזריחה:	5.43
השקיעה:	7.46
שאר זמן ק"ש:	9.20

חיל הים עצר ספינת מחבלים של ה„פתח"

5 אנשי הצוות שוחררו בתום החקירה

מיום חיל הים עצר בשבוע שעבר מול חופי לבנון ספינה השוטה הה בשם „אנטרוף" ועליה מחבלים מאורגון „פתח — קראפאט". הספינה וצוות המחבלים הוסגרה הבוקר לחקירה בישראל. מהם החקירה שוחררו 5 אנשי צוות הספינה. על כך מסר אמנון רמון צה"ל.

הדובר מסר, כי הספינה הגיעה דגל קפרסין. שלושה מאנשי הצוות שוחררו היו הודים, אחד אוקראיני ואחד יווני.

בוש אינו מתכוון לבקר בסוריה

וואשינגטון (רויטר—עקיבא) — מנהל נשיא ארה"ב, ג'ורג' בוש, אינו מתכוון לבקר בסוריה בעתיד. מיקוד בעזרה התיכון מסר מדוע זה, שיימשך עשרה ימים — על כך מסר אמנון משרון.

„מנהל הנשיא לא נרשם הכנות לבקר שם". אלה דברי, סגנו האדם, כאשר נשאל אם יש אפשרות שפורמטה רצה עשוי בוש לבקר בסוריה ולדבר עם נשיאה, חאפז אל אסד.

בוש מתכוון לבקר בישראל, ירדן ומצרים, ביפיריו יחדיו ביולי.

במעמד חגיגי בהשתתפות הנשיא, ראש הממשלה, הרבנים הראשיים, ראשי התנועה, הצירים ואלפי אורחים מהארץ ומחו"ל

בקריאה לאחדות נפתחה ועידת התנועה הדתית־לאומית

נשיא חיים הרצוג: שיקום עוצמתו ומשקלו של המחנה הדתי־לאומי — צורך לאומי ✡ הרב הראשי הגר"א ופירא: אין לתאר חיים דתיים במדינת ישראל ללא תנועה דתית־לאומית חזקה ✡ הגר"מ אליהו קורא אחדות מסביב לתורת ישראל ומדינת ישראל ✡ השר ד"ר יוסף בורג: להרים את הדגל ההיסטורי שעליו רוטים הצווים של אחדות העם, אחדות התורה ואחדות הארץ ✡ יצחק יגר: התנועה חוזרת ומתייצבת

בג"ץ טרם קבע מועד מתן החלטתו בפרשת השב"כ

נשיא בית המשפט העליון הודיע כי ידונו בשאלת תקפותן של החנינות כאילו הרצא צו על תנאי בעניין זה ✡ היועץ המשפטי: תהיה חקירה ללא סייג, עד תום

מאת דוד פרידמן, כתב „הצפר"

„חקירה תהיה ללא סייג, חקירה עד הסוף, של כל הדברים בלי כולם — מהמסמך עד הר שמחה, שאחריהן הנוראים עד הרב המרעי. אין שום כוונה להשאיר אדם מעיים בפרשה מבלי חקירה.

דברים אלה אמר היועץ המשפטי למשלה, יוסף הרשל, במהלך הדיון בבג"ץ בעתירות בפרשת השב"כ. 7 עתירות בפר רשה זו נדונו בבג"ץ אתמול במשך כחמש שעות, בפני הרכב בכנס של בית המשפט העליון — הנשיא מאיר שמגר, דמשנה ל-נשיא השופטת מרים בן-פורת והם פם אהרון ברק. בסיום הדיון בשעה 1.30 בצהריים הכריזו כי ההחלטה תינתן בדיון מועד מאוחר יותר, אך לא אבל עד את הסוגר.

היועץ המשפטי למשלה חריש גילה, כי החקירה המשטרתית בפרשה לעיבה כבר הוחלה. „החקירה כבר מתבצעת, עומדת בראשיתה. המשטרה כבר הוחלה בחקירה. הדבר שאין הוא מודיעה אתם זה אז אחר להחליט אין זה אומר עתה חקירה. זו סטיכיה ארכפת יותר. כל מסכה, כל דיון יכל בסיעות יתדות חקירה, אין דיון ה מיידיות קבע היעדן הבעצר".

השופטים דחו הבקשה לחקור את שב"כ

בראשיה הדיון פיבר דשיב שם סורה של החלטה בבקשת שונות, שהוגשו לוה בעניין דו עתירות לבליין בהליך הטבוע האחרון. השופטים דנו את בקש שוון של עורך אביריים גל. ב-תנופת ריק, לחקור את כולא מקום ראש המשטרה. יצחק שבון, מעל דוכן העדים בדיון המשפטי בבג"ץ. הביעפים גם הוחלטו לאחד את הדיון בעתי רתם של בני הבשפחה שני המי תבלים שהוגשו לאדיר ההשתלי סוגן של האשטובוס בשנ 300, עם הדיון בתיר הענתרות, ובכא כי הנו על תנאי שהוצא בעתיידות

נשיא השופטת מרים בן-פורת והם פם אהרון ברק. בסיום הדיון בשעה 1.30 בצהריים הכריזו כי ההחלטה תינתן בדיון מועד מאוחר יותר, אך לא אבל עד את הסוגר.

היועץ המשפטי למשלה חריש גילה, כי החקירה המשטרתית בפרשה לעיבה כבר הוחלה. „החקירה כבר מתבצעת, עומדת בראשיתה. המשטרה כבר הוחלה בחקירה. הדבר שאין הוא מודיעה אתם זה אז אחר להחליט אין זה אומר עתה חקירה. זו סטיכיה ארכפת יותר. כל מסכה, כל דיון יכל בסיעות יתדות חקירה, אין דיון ה מיידיות קבע היעדן הבעצר".

מאת דוד פרידמן, כתב „הצפר"

„חקירה תהיה ללא סייג, חקירה עד הסוף, של כל הדברים בלי כולם — מהמסמך עד הר שמחה, שאחריהן הנוראים עד הרב המרעי. אין שום כוונה להשאיר אדם מעיים בפרשה מבלי חקירה.

דברים אלה אמר היועץ המשפטי למשלה, יוסף הרשל, במהלך הדיון בבג"ץ בעתירות בפרשת השב"כ. 7 עתירות בפר רשה זו נדונו בבג"ץ אתמול במשך כחמש שעות, בפני הרכב בכנס של בית המשפט העליון — הנשיא מאיר שמגר, דמשנה ל-

ראש הממשלה דן בצעדים נגד מודעי

שרים במערך דורשים לפטר את שר המשפטים בשל התבטאויותיו נגד פרס ✡ מודעי מביע התנצלות ✡ מקורבי שמיר: אין מקום ליצירת משבר

מאת מרדכי המרינו מירושלים

ועם רב הוכע אתמול בעיקר הנכחת דבריו של שר המשפטים, יצחק מודעי, ובכנד ראש הממשלה שמעון פרס, שרים בעיקר דרשו אתמול לפטר את הפר מיד. אתמול מיד לאחר ישיבת הממ-

עם סגירת הגילוין

עם סגירת הגליון מסר מודעי שאול שיף כי הטופס המרעי צדדי שעריכתו הוצא אכם מן מכיבה ב מעמד צד אחד האיסר על תעלת התנועה הדתית לאומית לקיים הצ בעות בנושא בלשהו. יאת כל עוד לא תתברר בבית המשפט מעבה מה אשר לטענתו נעשו יחוסים בחר-רות לוועדת המפד"ל. הבקשה לבו הפגיעה ותהון הים בכעבה בני ה עדדים וזאו יקבע בית המשפט את החלטתו הסופית.

ראשי התנועה עלו לקברו של השר מ.ח. שפירא ז"ל

דאשי התנועה הדתי לאומית ו-הגיעו אתמול בבוקר לבקר בקבר של השר מרדכי חיים שפירא ז"ל בהר הזיתים בירושלים. ביום ה-הולדת 100 לולדתו. ראשי התנועה הדתית-לאומית שהגיעו לבקר בקבר הם: הרב מאיר אמיר, הרב יעקב אבינר, הרב יעקב אריאל, הרב יעקב אלדד, הרב יעקב אלון, הרב יעקב אלמליח, הרב יעקב אלעזר, הרב יעקב אלקיים, הרב יעקב אלקלעי, הרב יעקב אלקלעי, הרב יעקב אלקלעי

هكذا من الأصل

על המצפה

גלביא יקום

מקום גלילת הלכיא שייערך היום במעמד הציבי ובזוב־עם מציין שלב חדש כייצוד מסוים־הקרב הישראלי השגוי בוויכוח — מבית וגם מבחוץ. עם זאת, הגלילה עצמה מצידה כי הלביא הפך לקונבנה קיימת. בעוד חודשים־שלושה, גם ידקיע שחקים — לסיפת־הבכורה שלו.

מטוס הלכיא שנבנה ע״י התעשייה האווירית הישראלית, לפי תכנון מדוייק ומדוקדק בא לענות על צרכיו של חיל־האוויר בשנות ה־90 ולפי גירסה אחרת, אפילו עד שנת האלפיים. בתכנונו הדיקנו מאמצים רבים מצד אנשי מדע ומחקר שבחנו כל פרט ופרט כדי להבטיח שמטוס זה יוכל לצמיח בהתחדות עם מטוסי־הקרב החדשים של שנות ה־90. לדעת המתכננים וכל אלה שעקבו בעיין־בוחנת אחרי מיתחנו — עונה הלביא על הצורכים הנ״ל.

השאלה השנויה בוויכוח איננה אימוא: האם מבחינה מבצעית עונה הלביא על הצרכים של ישראל. הוויכוח הוא מסכיכ להוצאות הקשורות כייצור, לפיהן ייקבע עליותו של המטוס המשולם. בוויכוח זה המתנהל מבית ומחוץ כולכלנים ופוליטיקאים, מעורבת גם אדה״ב. ראשי הפנטגון נמנים עם השוללים העיקריים של ייצור הלביא. התנגדותם נובעת, לדבריהם משיקולים תקציביים. אולם, מבין־השיטין ניתן להבין בי התנגדות משפעת גם בשיקולים מסחריים שן יפגע הלכיא כתעשייה האווירית האמריקנית המתפשת היום שוקים לתוצרתה.

הגודמים הבטחוניים הקובעים בישראל וכראשם שר־הבטחון יצחק דביר, נתרגים בדעתם בצד המשך ייצורו של הלכיא. אולם, הם אינם מתעלמים מהקולות הנשמעים בוואשינגטון נגד ייצור המטוס הישראלי, בטוס שהתעשייה הישראלית מס־ייעצת בידע טכנולוגי אמריקני כייצוד המטוס. לא זו בלבד, אלא גם מימון הפרוייקט קשור כמידה דבה בסיוע של ארה״ב.

עם גלילת הלכיא הפך מטוס זה לעובדה קיימת. לפניו דגם מושלם של מטוס על בל פרטיו וזקדוקיו, מוכן להמראה. ועל־כך יש לברך את התעשייה האווירית, את המדענים הישראלים — את כל אלה שתרמו לפרוייקט זה המוסיף כבוד ונב ביטחון למדינת־ישראל. יחד עם זאת, גם עתה מוקדם עדיין לברך על הבונמד. הוויכוח על ייצוד הלכיא לא נסתיים. מעתה הוא אף עלול להתנהל ביתר־שאת. הוזקה משום כך, דרישה הכריעה מהירה מצד הגורמים הישראליים, בצד ביצוד הפרוייקט במילואו, כי רק הגלילה מסוג זה יכולה לסיים את הוויכוח המס.ר מסביב ל„לכיא״.

הלביא וייצורו, עדכם אינו נמדד דק לפי שיקולים כלכליים. חייבים לקבוע השיקול הכטחוני וכן השיקול הנוגע לסיתות הטכנולוגי בישראל שהלכיא הוא נולת־הכותרת שלו.

ביום גלילת הלביא אל מסלול־המראה ייא ר: „יקום כלכיא — מי יקימנו״.

הצעה אנטי־דמוקרטית

בימים האחרונים קמו יחמים לשינוי שיטת הבחירות לכנסת. היוזמים העיקריים נמנים עם מפלגת־העבודה, בשתם מצאי לעצמם שותפים בליכוד. מגמתם, לוחליף את שיטת־הבחירות הקיימת — כשיטת־בחירות אזוריות, כשהגיעתוק הוא — לחכמיה בדדן זו את הקשר הדיבר בין הנבחר לבחתר.

הוזמה לשינוי שיטת־הבחירות לכנסת איגה חדשה. היא עולה על הסדר מדי־פעם כפעם, בעיקר כימים של משברים ממשלתיים. הראשון שדגל כשינוי שיטת הבחירות היה דוד בן־גוריון, אכל דוקא מתקופתו קיבלה הכנסת החלטה הקובעת כי דק דוב של 61 הכרי־כנסת דראי לשנות את שיטת־הבחירות. מחסום זה מוגע מגיפותיה מיעיות, וניצול „שעת־כושר״ כדי לשנות את הביקה הקיימת.

הפעם, היוזמה באה מצד שני הגושים הגדולים, המערך והליכוד, אם־כי בכל הקשור בליכוד יש לאמר כי אין אחדות־דעות כתוך מיעה זו לגבי שיטת־הבחירות. אולם, בידי ענייהם דוב של 61 חברי־כנסת, כך שהפעם אם אמנם הליכוד יתן יד למערך קיימת אפשרות מבירה ששיטת־הבחירות אכן תשונה.

ההצעה לשינוי שיטת־הבחירות היא אנטי־דמוקרטיה מיסוד־דה. היא באה לשלול ייצוג בכנסת כגורמים ציבוריים שונים, דבר שיביא עמו להשתקת קולם של חוגים שהם בעלי־שם־והשפעה בזירה הפוליטית הישראלית.

לא ואת כלבד, שינוי שיטת־הבחירות עלול להביא לכך שמיעוט ישלוט במדינה, כפי שזה קורה לא אחת בארצות בהן נהוגה שיטת־הבחירות האזוריות, כגון בריטניה הגדולה.

ראוי לציין, כי כבריטניה הגדולה נשמעים קולות לשינוי שיטת־הבחירות האזוריות לבחירות־רוכניות. הוראל ההשיטה הקיימת מונעת הברשה דמוקרטית כין דוב ומיעוט. הינו דוקא כאשר שם מעבדים תחת שבט־הביקורת את שיטת־הבחירות האזוריות — קמים בישראל הבוכקים לאמץ שיטה זו. אמנם המצביעים מצאו „פטנט״ כיצד לעקוף כין בחירות אזוריות לדובניות, לפיו, 75 אחוז מחכי־הכנסת ייבחרו ע״י בחירות־אזוריות ואילו 25 אחוז הנותרים לפי רשימה־ארצית, אך אין בזה כדי להפחית מחומרת ההצעה הפוגעת כיסודות הדמוקרטיה.

יש לקוות שגם הפעם לא יצלח תרגיל זה וכי יגת הסיעות הגדולות — המערך והליכוד — יימנעו ברגע האחרון מהעלאת הצעתם על סדר־היומה של הכנסת.

מדינת־ישראל אינה מדינה קולטת עליה — מדינה עם אובלוסיה שמספר בוחדיה אינו עולה על שלושה מיליון, בדין שתמשיך לבחוד את הפדלמנט עליה על פי הביסה הקיימת כהיא ומובה ביותר וגם הדמוקרטית ביותר הראל והיא מאפשרת לכל חוג שמצליח לעבור את אחוז־החסימה להיות מיוצג בכנסת.

בקריאה לאחדות נפתחה

(סוף מעמוד ראשון)

לציון הגרים אליהו, יחוד את דברו כבות הסמון באחדות העם ויקרא לתנועה הדתית לאומית לא לנחש אדרבא, הוא הכשיר לעשות חיל בכל הזרמי החיים בארצה: בחינוך, בכטחון, בחתיישבות ובכל מערכות החיים.

על רקע הקיטוב בעם שהלך והעמיק בתקופה האחרונה קרא דיי־ר בורג לתנועה להרים גם לא את הדגל התיסטורי שעליו חרוטים אותם צווים היסטוריים של אחדות העם, אחדות התורה ואחדות הארץ. את נאומו סיים שר הדתות באומר: יו לצירי הוועידה: הביבור הדתי לאומי ראוי לגביעות אל״ע בדרי לה ולהנהגה רוחנית ראויה. הציבור בזת הדתית היא צורך של האומה בולה. גלר בשם הי הצלוח.

קמה ההנוכה הדתית הלאומית המאחדת!

את דבר הוועידה לסכנה וארגון התנועה הביא יחיד הי״ה, יצחק יגר. הוא פתח את דבריו בהביעו לקול תשואות הבדים האחיתים: קמה התנועה הדתית הלאומית הי מאוחדת! מר יגר אמר כי לאחר עבל של תודשים רבים, שנטלו בו חלק רבים מחברי התנועה אפשר לומר שהתנועה חוזרת וכתייצבת מי חדש כמלוא בוחה לסילוי תפקידה ההיסטורי בעם ובמדינה. היא הבע את תקוותו ואת בטחונו כי הוויעדה תדע לכלבל את דיוניה ואת החלטותיה בחבונה ובביהה שבונה.

דברי ברכה לוועידה הביא גם פרופסור משה בראשד שהיה חבר הוועדה לבבה הארגון והתנועה.

מסכת „חוון הדב המשיחי״

הרכבת האכזהיה של סיחות הוועידה עמדה בסימן 50 שנה לספר־דתו של הראי״ה קוק ז״ל.

בסמיכות זו הוצגה עכסת אור וצליל בנושא: „חוון הרב המשיחי״ מיו „שנמלו כה חלק מסקהלת גבו־רים בביצחון של כנשת לכ״ון. הי חון בשה שכון, גיו עמי, אורי שכון ושלישית נלבל. חנוכה פרקי סיימן.

הבוקר תחל הוועידה בדיונים הי מעשים בפרכז הקונגרס ם כמנשי־הציונה בהרצאביב. הדיונים יכי הימו כיום רביעי אחה״צ.

מעצר לחשודה בתקיפת עובדת סוציאלית

שישם שלום כפאר שבע ציין אתמול שהקיפה עובדת סוציאלי לית ואיים עליה היא עבדה הבוי ין, ולבן ציווה לעצור אישה בי דיסרה, שנחשדה בעבירה אלה, ל־5 ימים.

רסיר המשטרה מרים מיאל סען כאנוי השיפט, שהחשודה אינגן אכ רף בת 38 מדימונה, אימה בעבר על עובדים סוציאליים יבי הוד ושמר נגדה עונש באבר של 3 חודשים, שהוארך סכעיים, לדבריו נבדקה הוועדה על ידי פסיכיאטר שקבע כי היא כשמלת לעמוד לדין.

דיקי נבון, עובדת סוציאלית כי ציתת דימונה, אתלובה כי בים 13.7.86 המיוחה לה איבון אמרף ייד ביתה וכיקשה לשוחח עמה. בשי סרבה העובדת הסוציאלית הכיעור לבקשתה, הקטה אותה הוועידה האי איטה לתיות אותה.

בשולי הוועידה

בלב אחד

ויחן שם ישראל כאיש אחד בלב אחד — ברזה ענקית עשויה מעשה חרשב נפרסה לאורכה ולרוחבה של הבמה. היא כימאה את גודל המעמד ואת התחרשה שכלב של אלפי תכרים ואוהדים שמילאו את כוריני האומה בערב התגיבי שעמד בסימן פתיחת הוועידה האדצית של התנועה הדתית לאומית. שלל הצבעים שנתהלפו, מדי פעם כמעם, שגמכו אלון מות אור על הכרזה הוסיפו למעמד הגישא. הם שבו את העין וגם את הלב.

היה זה מפגש מלב אל לב. לא דק אנשים נפגשו. גם לבבות נפגשו. ובפי כולם תפילה חרשית שכלכ: „להחזיד עטרה ליושנה״.

הלכבות דיברו. הם ביטאו את הנפש הצמאה לתנועה דתית לאומית גדולה.

*

היו אלה רגעים של גילה ורעדה. גילה למראה המעמד הרם, מתוך חרדה לימים יבואו — שלושת ימי המעשה של הוועידה.

וכה הם נפגשו זה עם זה, בני תורה ומדע, אנשי התישבות ופועלי תעשייה ועמל כפיים, תלמידי ישיבות המדר לצידם של סטודנטים תובשי כיפות סרוגות.

ובכולם יחד בלטה לעין קשת רב־גונית של צעירים ותיקים — חברים שזה עתה באו לתנועה לצידם של ותיקים העומדים על יכמם את עול התנועה זה למעלה מיוכל שנים.

באו אנשי צורה ואנשי שורה; באו אנשי מדינה כדי לסרך ובאו רבנים אחרים, כדי להח־ברך בחידוש פניה של הציונות הדתית.

מעמד של התעלות וציפיה; מעמד שבכחתו להרוות נפש צמאה; מעמד של ציפיה לימים יבואו בהם תוחזד העמדה לידשנה, גם בימי המעשה האפרוריים, ימים שבהם הבמתה נע־שית כלי דקורים ובלי כרוזים. וכהם דוזקא המבחן האמיתי להנעה שהגיעה את הכרזה המקדאית, בתוספת דברי המפרשים: ויחן שם ישראל כאיש אחד בלב אחד.

*

את אחי אני מבקש... — במלים אלה פתח נציג המרכזה, חיים הרצוג, את ברכתו לוועידה.

לא היתה זאת קריאת יחיד. זאת היתה תחו־שת רבים שמרחוק ומקרוב באו, כדי להכיע את הזדהותם עם הציונות הדתית.

הם באו, כמי שמחפשים איש את אחיו. אחרי שנים של סילוגים ונפיצת השודות.

וממעמקי נפשם עלתה אותה קריאה נשיאר־תית: „את אחי אני מבקש...״.

...הם מצאו איש את אחיו. הלקם פנים מוכ־רות. ידידים מתמול שלשום, מהקיבוץ והמשב, מהישיבה וכבתי אולפנא. הלקם „פנים חדשות״ המצטרפים לנוף התנועתי.

והלב מתרונן מרוב שמחה למראה המחזות המרהיבים, בשערי בעיתי האומה, כפרוזדורים, באולם ויציעיו, כיצד הם נפגשים אחרי שנים של פרידה ומעלים זכרונות מימי גדולתה של התנועה כשעיניהם נשואות לעתיד ומלבם יו־קדת אש האמונה לתחזיר עטרה ליושנה. אנחנו פה...

*

המברכים, איש־איש בדרך היחודית שלו, שילבו פסוקים מפרשיות השבוע, משבת שעכ־ירה ומזו אשד לסגיגה אחד נחלה בכתוב: „מראש צורים אראנו״, אחד מרגיש: „מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל״ השלישי מר־גיש דווקא את הפסוקים מהפרשה שלפנינו: „ונתתי לו את בריתי שלום...״.

ופסוק זה נחת היטב־היטב כזכרון כולם. למעשה זה גם כתוב המסתת של הוועידה שנפ־תחה כמעמד נשגב כירושלים עיר המקדש, כאשר רק על מ׳ דיוגיה המעשיים המתחילים הבוקר באולם הקונגרסים בתל־אביב נוכל לשפוט: האמנם יתנוד המלום לבית הציונות הדתית?

ראשלת שאלות היא, בפי שניסת אותה הנשיא בברכתו: „האם ישוב המחנה היקר, הרב הר־עצום הזה למקומו הטבעי, לאחדותו, ולהשפעתו הטובה והחיונית על דמותה ועל דרכה של המדינה?״

*

גם הדברים של מרן הרב וצ״ל שיגולכו במסכת האידקולית: „חזון הרב קוק ומבימיו״, תופיעו תן למעמד.

„שיר האמונה״ שפתח את הוועידה: „תודת חיים תמדתנו / ספי עליון בתנת / נצח היא נתלתנו / ממדבר מתנה / לעד תיה בלבבנו האמונה הנאמנה / לשוב לארץ קדשנו / העיר בה דוד חנה״ — שיר זה ציין את ה„אני מאמין״ של הציונות הדתית בעבר, בהוות ראת המוסל עליה בעתיד: „נעבוד את אלוקינו בחד־ווה כנילה וכרנה״.

ואכן, היה זה מעמד של תודות. גילה ורגנת הנותן יסוד לתקוות, כי סוף־סוף תוחזד העטרה ליושנה.

כן יהיה רצון!

מ. א.

המלכה אליזבת מודאגת מהקרע בחבר העמים הבריטי

על רקע הפולמוס בעניין הטלת סנקציות על דרום־אפריקה

לוכרון (ע״א וריטר־עתיב״) — המלכה אליזבת השניה, ה׳ עומדת בראש חבר העמים ה׳ בריטי, מודאגת ביותר נוכח ה׳ קרע על רקע הפולמוס של המ־לה סנקציות על דרום־אפריקה, על כך מדוחים אחמד עוהני בריטניה.

לדברי „מאגזי טיימס״, מלכת בריטניה, הנשאת גם בתואר מל־כת דו מדינות אחרות בתבר ה׳ עמים הבריטי, הזהירה את ראש ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ׳ר, מפני הסכנה הנשקפת לארגון, נו־כח אי נכתותה לנקוט צעדים כנר חשיים כלשהם נגד שלטונות פר־טוריה.

יצויין, כי כמה מדינות התובות בארגון, וכינקים ואמבית, איימו כפרישה מחבר העמים, אם לא השנה נבי תאצ׳ר את עמדתם ולא תשתרף לדרישה להטיל סנקציות כלכליות, בדי לאלץ את ממשלת דרום־אפריקה לשים קץ למדיניות האפרתהיד.

„מאגזי טיימס״ משבחב על ה׳ המדיכים ללא הקרים של ״עצי הסלה״, שאבתו כי הסלה סבו־רה שגישתה של נבי האלי היא לעודד קריבות „חברה הטובה ביותר לב, תחנה לעבוה ומבפנה קרע הבריאי.

בעקבות העמדה הנוקשה שנו־קטה ראש ממשלת בריטניה נש־קפת שעה סכנה לפריכת משקיעי חבר העמים, האמדים לויפתה כי 24 כיולי באדנבורו.

ארה״ב מגבשת מדיניות חדשה כלפי דרום אפריקה

רייגן מנסה למנוע אישור חוק סנקציות חריף ע״י הסנאט

וואשינגטון (דיוטר־קהיים) — הנשיא רונלד רייגן יחדיע ה׳ שכתב ברבים כה הוז הבתאנה של בריקת מדיניתו הדרום־אפריקנית והגנים כקונגרס אר־ה״ב אפילו תבר בקונגרס ה׳ לאומי האמריקני שהוצא אל מחוץ לחוק על ידי ממשלת פרטוריה.

כית הנבחרים אישר בחודש ש׳ עבר חוק סנקציות מחיק לכת, הנשיר להביא לניתוק כל קשרי הסחר ההשקעות עם דרום־אפרי־קה, כדי למחות נגד מדיניות ה׳ הפרדה הגזעית של ממשלת פר־טוריה.

חוק זה ושני חוקים מתנים יו־תר, עומדים על סדר היום גם בי. סנאט ושל ועדת החוץ שלו, גוף העומד לקיים שלוש ישיבות ל־דיון בנושא בתהלך שבוע. זה.

כ־2,000 איש, פרבתים שחורים, מצאו אה כחם בהתרצות האח־רונה של אליכות נגדת בדרום־אפריקה שהחלה ב־1984.

בית המשפט העליון בדרום אפריקה ריסן את צווי החירום

בית המשפט העליון של דרום אפריקה קבע היום כי מצב חירום שהוכרז בחלקי המדינה בוודש שר עבר הוא חוקי, אך ריסן את הר־ראותיו של כצב חירום, כדי לאפשר לפרקליטים לבקר אצל עצרים מדיניים.

בית המשפט שהתכנס בצדר ה׳ בן שליד חוקי הפקיעים הנדיר, בי־טל בכה כטעיפי תקנות החירום, שהגבילו את יכולת התנועות לד־ווח על המתרחש.

בית המשפט עמעם את ההגדרה של כה כמהתה „הצהרה חגיגית בהתאם לתקנת הדיכוי״.

ארכיבישוף טוטו נפגש עם מנהיגי איגודים מקצועיים בינלאומיים

הארכיבישוף דסמונד בוטו נועד אתמול עם כבנהיגי איגודים מקצו־עיים בינלאומיים, 24 שעות לפני ה׳ שהוא עתיד להיפגש עם הנשיא בוסה מי לדון עמו במצב הגזע־רום בדרום אפריקה.

סיטו, שזכה בפרס נובל לשלום, ובמתר לתעקיד הארכיבישוף של קיפטאון, אמר כי יחתם בי־ווכם בורג שיחה טובה ביותר עם מנ־לחת בת 12 חברים מטעם המר־ראבה הבינלאומיה של האיגודים המקצועיים הנ״ל.

סיום משניות לזכרו של סמל אהרן פרידמן ז״ל

סיום משניות לזכרו של סמל אהרן (אהרלה) פרידמן ז״ל, ש׳ אתמול מלאו שלוש שנים ביום שנפל על משמרתו. נערך במוצאי שבת בבית־הכנסת בית בבריג׳ כ׳ בני־ברק בהשתתפות יהל דב, ביכ־הם השר יוסף (יוסלה) שפירא.

ר׳ דוד פרידמן נ״ל, אבי שר אהרלה ז״ל, אמר, „הרבי לסיום המשניות. הדב יחדה בכיכל. ראש ישיבת המסדר הר עציון מאלון שבות, הרב מדיון ר. פלדין, הס־ל בית־הכנסת השבריבי דברי תורה בהם שילבו דברים לזכרו של סמל פרידמן ז״ל.

אמנדיל עלי הקיבל בבית הקברות הצבאי בקריה שאול.

הברון רוטשילד על מוטבע של חצי ש״ח

מאת כתבנו הכלכלי מיכאל

ממכע כעיד של חצי שיח הנשא אה דיוקני של ה׳ מרון אלמנד דה רוטשילד („אבי הישובים״) יוכנס למחוד כיום ראשון הבא.

המטבע יונפק בכמות של שני מיליון יחידה בלבד ויהיה ניתן להשגה בסניפי הבנקים המסחריים ובסניפי בנק ישראל בשלוש הערים הגדולות. זהו המטבע הראשון מסוגו במסגרת סדרות השקל החדש הכרבעי בסדרת הנכסבות הנושאים דיוקנ־אות של אישים שהושיעו על שפרי הכסף שהנפקתם הוסקה.

עד כה הנסיק בנק ישראל בסדרת השקל מטבעות עם דיוקנ־אות של הרצל, בן גוריון וז׳בוטינסקי.

הוקמה ועדה לקביעת קריטריונים למימון מוסדות חינוך

והחלטה הציונית הקיימת אר־מול ועדה מיוחדת בראשות ה׳ זיכר, עקיבא לוינסקי, שהכי־דוק את הקריטריונים למימון מוסדות — כין דתיים ומין לאו — המתנכים נגד מדיניה ישראל ונגד קבלת הזכות ישוד בשאנן הדתודי של קיום המדינה ושל אחדות העם הדתודי. האה עקש הצעת ידיר ההנהלה, אר־יה דולצין. על כך מסר דיבר ההסתדרות הציונית.

הדיבר הוסיף, כי הוועדה, שבה חברים גם ראש עליית הנוער, אר־י גורדון, ושני ראשי מחלקות ה׳ חינוך, יצחק מאיר וריב אלי תבין, תביא המלצותיה בעקבות החלטה עצרת הסוכנות להעביר המשך־סנאס ושל ועדת הנוער שלו, גוף העומד לקיים שלוש ישיבות ל־דיון בנושא בתהלך שבוע. זה.

ארה״ב — אלופת העולם בכדורסל

מאדריד (עת״מ) — לאחר 32 שנה זכתה ארה״ב כפעם השניה בתולדותיה באליפות העולם ב־כדורסל. היא עשתה זאת כאן אמש בנצחונה בנשחק הגמר את ברזיל, אלופת העולם שלוש פע־מים של הדבי של סל, 85:87.

בגנ״ץ טרם קבע מועד

(סוף מעמוד ראשון)

ראשון המרדיפים היה עוייד יצחק ברנילי מירושלים, שהודיע לבגנ״ץ כי הוא חוזר בו מעתירתו לגבי שא־לת התקיה. אחריו קמו עורכי הדין דוד יפתח ומשה ערוז מתל־אביב ובקשו כי הם הוזדים בהם מעתי־דותיהם לאחר שבאו על סיפוקם ג־בה הודעת הוועדה המשפטי לבמש־לה, שאר העותרים סירבו לחוזר בם הם מעתירותיהם. בסוגיית החקירה ובקשו להעוז את לבו של תנאי שי־הוציא בג״ץ עזרה לבני המשפ־חות.

ראשון המנמקים בקשה זו היה עוייד אברהם גל, כ״כ של תנועת ר״צ. „מדי לחיות בתחים מחקירה תרשה כדת וכדין, בדי שתיערך באופן מזהלם ולא יימצגו מחקירות הדגב המדיני, אני מבקש לזהציא צו החלטי בשאלת החקירה״. אמר הים אם הדגב המדיני יסכים וילך לחקירה״.

עוייד אמנון זיכרוני שדיבר אח־ריו אמר, כי יש להוציא צו החלטי שיורה למשטרה לפתוח בחקירה זאת, בשל העובדה שהוזעה המש־פטי למשלה לא היה עקבי כעמ־דותיו לחקור את הפרשה.

חקירה עם חבילה אינה חקירה

עוייד מיכל שקד, בשם כחם של מבקשים אנשי אקדיה, ביקשה מבביג׳ להורות על ביטול התנינעת ורק אז לאפשר את החקירה. תקירה עם תגיבות אינה חקירה. אכרה, „ייגרם עוול לאנשים. בדגב השני והטלויזיה, אם יפמידו לדין עם כי שהיה עדות שקר ולא את מבקשי אבריהם לבך. ייגרם נזק לכחחון ה־מדינה אם ראש שביב ייצא נקי ר־אילו אנשיו נמצים לדין פלילי. ה־הצאה הזוהדה הוא שכל הדברים האחרים יקבלו חגיגות כמרשדות״, דברי עוייד שקד.

עוייד פליציה לנגר, בשם כחם של בני משפחות המחבלים שהגרנו, הצטרפה לדברי קודמיה ואמרה כי היא מבקשת מבג״ץ להורות שמס־קנית החקירה יתבצע לבני המשפ־חות.

בא כחה של עוזריאל ברק, עוייד עוזריאל, שהתנגד לכל חקירה, אי־מר: „מה עוד נותר לחקור, מה עוד נותר לחשוף לאזרחינו מעבר לנכול ז רוצים לפרוק מפל ישראל את הכגן שלה, לקעור יזיה מעבר לגב. אני קורא לבטל את הצו על תנאי כעניין זה. למשטרה מסכות לגנות את החקירה״.

חרים: הלוכנו של זמיר מרצונה אה עצמה

לטיעונים בעניין זה השיב היועץ המשפטי למשלה, יוסף חריש, כי המשטרה כבר פתחה בחקירה. הוא אמר כי אין לתת צו החלטי לגבי דבר שהרשות עושה מרצונה ולא כאיסן כפני. „מבנ הדברים ברגע זה הא, שאמנו רשויות שנגדן נת־בקשו הצווים בחירות השונות ור־ייגו עמדתה תקיה. כעיניו מצב בתן שחקירה מתקיימות ואין צידוק לבן שיוצא צו החלטי. נמודה הסוב של רשות המדינה בנגות נמודה שחקירה חקיה — שלא יינתן צו הלטי. למעשה אין שינוי בעמדתי. בכבב הראשון הודעתי לבית המש־פב שאיש כהכשרים אינו מתנגד לחקירת הנלונות החדשות שהונשו מעבר להלונות של הפרופ׳ זמיר.

אבר מר חריש.

מר חריש הוסיף, כי תלונתו של זמיר מיצתה את עצמה מאחר שב־הגיש אילה בבר נתונו, אבל חרש. יאין להעבירם לדין. החקירה המש־ותית תהיה בהלתות האחרות ש־הונשו, כמו תלונתו של יוסי שריד, הלונתו של אמנון דורוני והלונתה של עוייד פליציה לנגר, שהונשו ל־בטסה לאחר שנודעה הפרשה ב־רבים.

היועץ המשפטי לממשלה סידב להתייחס לשאלת הטופסת כרים כך־עדה מה עמדתו אם גם אנשים אח־רים בסביב המעורבים בפרשה יבי־שו חבלה. הוא אמר: „אין אני רוצה להבריחם בהבעת דעה אם יש לתת לאחרים חגיגה. יבוא ומנה של החלטה כזו. אני נכון להגיש בקשות בנוסאים על חגיגות. החגיגות רק מקלות על החקירה. אם מגמת פניה של הקדה הגגע לדבון ה־מדיני. כל חגיגה נוספת מסייעת ל־הה. המשטרה הגשה הקדה יסדיה. המשטרה רק מועילה ליסדיותה וחב־ליהה של החקירה״.

יוסף חרש גם הוויחס לטענה שהעלו העותרים כי אמר בישיבה הראשונה של בג״ץ שגם אם תהיה חקירה יחלים לא להמשיך את הגנ־רים לדין, מאחר שעצלו לכען בס־מכת בתיהכנסה בית בבריג׳ כי הם הגיבה. הוא אמר: „אינני יודע מה העלה החקירה. דק בשאר יוגש תכיר חקירה לפני אוכל להחליט לי־מעול אם להגיש אישום. רחוקה מ־כני כיוכה לא להגיש אישום. אני מבהיר שאין לי שום כוונה לחלחלים כגרים עם על שום דבר על יסוד הגנות הטענות. לכשתגיע הזמ־לירה ותביא בפני — אשקול בכובד־ראש. אל יבאו הטוענים ליחס לי כוונה שאין לי״, אמר חרש.

ההחלטה הדפסיקה הבבה ומן בשלב זה הסריגים הכיעון בשאר שאלת החקירה המשופטים נפנו ל־דון בשאלת הזגינה. בצבר כפתיח הודיע נשיא בית המשפט העליון, ה־שופט מאיר שמגר, לשעבר המזכיר ר־הזעבר של „בוש אמונים״, המכהן כיום כמנכ״ל מדרשת ארץ ישראל בקדומים בשומרון. הוא הרצה על תוכניות העליסיים כיהודה ושומ־רון. צבי מלונים הגיע לא מכבר לניו־יורק בסמרה לקדם את עניינו המדרשה בנושאי פיתוח ובנ״ה.

בתגובה: נציגות אמ״ת מענקות לצבי מלונים את ספר „ירושלים״ בתום ההרצאה.

אמנית בארה״ב מטפח מנהיגות צעירות

אמנית — ארגון נשים ציונית רוחית (השעבר נשי מזרחי) החל בפעילות הפרוית למפח דור של מנהיגות צעירות לארגון בארה״ב.

הרעיון היה לעורר את שילובן של הנשים הצעירות כמנעים וכמוסדות הנבחרים של אמנית לפעילות שבי מרכזה היקה לציונות וארץ ישראל. לארגון אמנית רשת מוסדות חינוך כישראל בירושלים, תל־אביב, פתח־תקוה, רעננה, חיפה, רחובות, באר־שבע ורמת־גן.

בהרצאה הוחדשית בפני קבוצה של צעירים וצעירות בניו־יורק, הר־צה צבי מלונים, לשעבר המזכיר ר־הזעבר של „בוש אמונים״, המכהן כיום כמנכ״ל מדרשת ארץ ישראל בקדומים בשומרון. הוא הרצה על תוכניות העליסיים כיהודה ושומ־רון. צבי מלונים הגיע לא מכבר לניו־יורק בסמרה לקדם את עניינו המדרשה בנושאי פיתוח ובנ״ה.

בתגובה: נציגות אמ״ת מענקות לצבי מלונים את ספר „ירושלים״ בתום ההרצאה.

בתוקד

רוב הצירים מבקשים להיכלל במרכז המדע ר׳ בשיטת בחירה זו, אין זה מן הדברים הטלים, גם אם מריצים תוכנית מח־שב המאחרת נוסחה ב־דיקה להצלחה.

ומכאן שקרוב לוודאי תעמוד להצבעה הצעה הקוראת להפוך את הוועידה כולה למרכז. אותם שש מאות צירים מתוך האלף החדשים שלא ייבחרו למרכז עשויים לתת ידם להצעה כזו. ת״כ פרופ׳ אבנר שאקי אמר, כי יתנגד בתוקף שהצעה שכזו תעכבד להנכחה. בהצבעה הבאה היא מסוגלת לגרוף דוב גדול, גם אם „בקלבי הקולות״ למרגהם יבטיחו מראש שהם תומכים בהוקה.

היה פריכוז ויגר מבקשים להעניק מעין מוכרה לצידי הוועידה ולהעביר להברעתם גם את בחירת חברי הכנסת. בהצעה המקודמת מדובר שההכרעה תימסר למרכז התנועה. כל זאת כדי „להציא קיפוד״ מאולת שכיון הצירים שוחש שים שתפקידם ייתם עם בחירת המרכז החדש והתפודות הוועידה.

נראה אחר הוא תביעתו של ח״כ פרופ׳ אבנר שאקי שבחירת השר החדש במקומו של ר״ר יוסף בורג תהיה במרשב הנוכחי של הוועידה. בהצבעה תשאיר צעיר פרופ׳ שאקי למצוא תומכים בקרב אותם תנים המאמינים של־מעמדם לסגנות שר יש עבשיו רוב — דבר שאינו מוכשח כלל במרשב השני, ברביעי בספטמבר, כאשר הצירים שהם „פנים חדשות״ יעברו כמה קודמים ב„מדע המפלגות״ ב־מהלך הוועידה.

קרוב לוודאי שח״ה פרימבם ויגר לא יסכימו שיגנסו ב־חוקה שהם מציעים, שכן, החוקה על כל סעיפיה באה להבטיח הישגד תלות של הציר הבודד כמנגנונים וסיעות ומבטיחה גם ייצוג הולם לכל הגוונים במחנה הדתי־לאומי. אם ייכשלו בעניין המרכז, שלולים השניים לנסוד את אולם הוועידה ולהתפסר, והוועידה תעבור לסליחת מוקדי הכח „הותיקים״ עם כל המתחייב מכך.

הכל יודעים זאת, כי הצלחת הוועידה מיתנית כאימרת החוקה שעומדה בידי נוכחים בלתי הליים ושיבת הבוקר תכריע את גורל התנועה הדתית־לאומית לשכמו או לחסר.

היום בישיבת הבוקר יוכרע גורל הוועידה

מאת שאול שיף

הבוקר, מאשר ייפתחו הדיונים המעשיים של ועידת התנועה הדתית־לאומית, במרכז הקונגרסים שב„גני התערו־כה״, נרע לאן מועדות פניה של התנועה הדתית הלאומית, והאם עמל דב וכסף רב שהשקיעו ועדות יגר ושריכם ב־שיקומה של הבפדיל יתנו את פריים.

985 צירי הוועידה יתבקשו לאשד את החוקה שהוכנה על־ידי „ועדת הוועידה״ בראשותו של יצחק יגר. חלק גדול מסעיפי החוקה מקובלים על דוב צירי הוועידה. המקש ממן בפרק ג׳ סעיף 2.2.1 האומר: „400 חברי המרכז ייבחרו בבחירות חשאיות וכחוזיות״... ולהלן כסעיף 2.2.4: „כל ציר ידרג על סתק ההצבעה פר 3 מצירי הוועידה ש־שייכים למחוז הבחירה שלו. מניית קולות המצביעים תעשה בצורה משוקללת, כאשר מרעמד המסיע כפתק ההצבעה במקום הראשון יקבל 6 נקודות, מרעמד המופיע במקום השני יקבל 3 נקודות ומרעמד במקום השלישי יקבל נקודה אחת״.

רוב הצירים מבקשים להיכלל במרכז המחדש ר׳ בשיטת בחירה זו, אין זה מן הדברים הטלים, גם אם מריצים תוכנית מח־שב המאחרת נוסחה ב־דיקה להצלחה.

ומכאן שקרוב לוודאי תעמוד להצבעה הצעה הקוראת להפוך את הוועידה כולה למרכז. אותם שש מאות צירים מתוך האלף החדשים שלא ייבחרו למרכז עשויים לתת ידם להצעה כזו. ת״כ פרופ׳ אבנר שאקי אמר, כי יתנגד בתקיף שהצעה שכזו תעכבד להנכחה. בהצבעה הבאה היא מסוגלת לגרוף דוב גדול, גם אם „בקלבי הקולות״ למרגהם יבטיחו מראש שהם תומכים בהוקה.

היה פריכוז ויגר מבקשים להעניק מעין מוכרה לצידי הוועידה ולהעביר להברעתם גם את בחירת חברי הכנסת. בהצעה המקודמת מדובר שההכרעה תימסר למרכז התנועה. כל זאת כדי „להציא קיפוד״ מאולת שכיון הצירים שוחש שים שתפקידם ייתם עם בחירת המרכז החדש והתפודות הוועידה.

נראה אחר הוא תביעתו של ח״כ פרופ׳ אבנר שאקי שבחירת השר החדש במקומו של ר״ר יוסף בורג תהיה במרשב הנוכחי של הוועידה. בהצבעה תשאיר צעיר פרופ׳ שאקי למצוא תומכים בקרב אותם תנים המאמינים של־מעמדם לסגנות שר יש עבשיו רוב — דבר שאינו מוכשח כלל במרשב השני, ברביעי בספטמבר, כאשר הצירים שהם „פנים חדשות״ יעברו כמה קודמים ב„מדע המפלגות״ ב־מהלך הוועידה.

קרוב לוודאי שח״ה פרימבם ויגר לא יסכימו שיגנסו ב־חוקה שהם מציעים, שכן, החוקה על כל סעיפיה באה להבטיח הישגד תלות של הציר הבודד כמנגנונים וסיעות ומבטיחה גם ייצוג הולם לכל הגוונים במחנה הדתי־לאומי. אם ייכשלו בעניין המרכז, שלולים השניים לנסוד את אולם הוועידה ולהתפסר, והוועידה תעבור לסליחת מוקדי הכח „הותיקים״ עם כל המתחייב מכך.

הכל יודעים זאת, כי הצלחת הוועידה מיתנית כאימרת החוקה שעומדה בידי נוכחים בלתי הליים ושיבת הבוקר תכרי

דברים בפתיחת ועידת התנועה הדתית־לאומית

דר יוסף בורג

לשם איחוד ולשם ייחוד

אפתח בשבח והודיה לא־ל יתברך שזיכני להביא לוועידה הזאת ברכה ודברי פתיחה. בכל ליבי אצשה זאת, בתור יהודי שראה שתי מלחמות עולם בחייו, בתור חבר, חניך ומדגל בתנועת המזרחי הפועל המזרחי, לפני השואה ואחריה, בארץ ומחוצה לה.

היום, יום הזכרון של חיים משה שפירא זכרונו לברכה, המנהיג הדגול. כשנתמניתי לפני שש עשרה שנה להיות מחליפו מקומו, אמרתי שלא ירושה אני מקבל, אלא מורשת, מורשה של אחדות פנימית ואחדות לאומית, עליה שמרתי כעל פקדון שהנשמה כרוכה בו.

ברכתי, בהיותו, לוועידה, יחד עם דברי תודה לחברי הועדות יגר—מריבס, ול־חשבי ראש שלהן, למוכ"לים ולגברי, שעמלו ופרחו כדי שנוכל להיות כאן הערב כוועידה המאוחדת בסימן „בעלה".

הוועידה הזאת מבריעת היא יותר מכל קודמותיה, הזאת בזכות עצם קיומה, בהחל־טותיה ובהתוויית דרכים ופעולות בארגון המקורי והולנטרי כאחד. ותיקים חדשים, וקנים וצעירים, יוצאי גלויות ולידי הארץ נפ־גשים הערב, בני עדות שונות תוך אמונה בעדות העם.

שגינו במשנה ובירושלמי: „כל הכלים יורדין לידי טומאה במחשבה ואין עולין מטומאתן אלא בשנוי מעשה" (סוכה יד, ע"א; כלים פרק מ"ב מ"ז). וכן: „כל הכלים הנמצאין בירושלים, דרך ירידה לבית הס־בילה, ממאין, ודרך עלייה — קודרין, שלא בירידתן עלייתן (ירושלמי, שקלים פרק שמי־גי הלכה א').

שלושה יסודות ושלוש אהבות

ככל הנלמדים ובכל שינוי השם של ה־ציונות הדתית, נשארנו נאמנים ליסודות, ונס ועידה זו תעיד על כך ותחזק את היסו־דות.

היסוד הראשון כתנועתנו הוא אהבת התו־רה: אהבה המחייבת מעשה ומעשים. המזרחי הקים בתי ספר ומוסדות חינוך שנים רבות לפני שקמה התיישבות דתית לאומית, גנים, בתי־ספר, מוסדות אמנה ואמ"ת, אוניבר־סיטת בר־אילן, ישיבות בני עקיבא, ישבות תורה ומלאכה, ישיבות המוד וכוללים, מוס־דות תינוך בכמות ובאיכות וברב־גוניות, וה שיר התינוק ושיר הכבוד של תנועתנו, ועל כולם גולת הכותרת תנועת בני־עקיבא בארץ ובעולם, תרים נגד התבוללות, משואת היה־דות לרחוקים ולקרובים גם יחד, הצלה ב־משכר גלי הטמיעה.

היסוד השני הוא אהבת ארץ ישראל כתור הגשמה. אהבה המחייבת מעשה ומעשים. היינו שותפים בהגנה ובעלייה וכקליטה, הקי־מנו מושבים וקיבוצים, וגם בהתנחלות תל־רא: גנוך — בוגיך. אבל, אנחנו יודעים על הקשיים שירדן כיתוד על תלק מהמושב־כים ואנו שותפים בכל צערי העורה שצריכה להיגתן, כי בשבילנו הזקלאות, היא הדתיי־בה, היא תלק מדשות החברה שאנו רוצים בה כאצרנו.

היסוד השלישי הוא אהבת עם ישראל, הר־מוני אהבת העם במשבר „אלמלגות", בוקמת ממשלת אחדות לאומית ב־1967 שהכניסה לשורותיה את פרס ואת בגין גם יחד. אין ספק שבעם רוצה, גם היום בקיום ממשלת אחדות. ברם, ספק הוא אם המציאות הפו־ליטית תענה בחיוב על הצריכות של קיום ממשלת אחדות לאומית.

אלה שלוש האהבות שלנו: אהבת התורה, אהבת הארץ המדינה, ואהבת העם. על יסוד זות אלו תמכנו יחדיונו. ברם, הששון רקד בתוכנו.

יצר המדב ויצר הרע שמשן בעירבוביה

ולא אסתיע מילתא, מהאחדות נעשה סיעות אחדות. עלי להוסיף שהמשקל של בעיות פוליטיות משתנה לפי הנסיבות. צאו וראו, היום אין הבעיה בשלמות הארץ, אלא בשל־מות העם. לא חלוקת הארץ עומדת לדיון כלשהו אלא חלוקת העם למחנות עוינים.

רק דו־קיום מבטיח עצם הקיום

המפ"ל ירדה, במספר נציגיה וממילא כ־משקלה הפוליטי. כולנו, כולנו משלמים בעד הפירוד במחנה הדתי־לאומי. החלשת המחנה הדתי־לאומי זיזעזע את הגשר החזק ואת המאון הצדיק כין דתיים לבין חילוניים. ברם, לא נבזבז את הזמנה בתיכוח על העבר, פן נפסיד את העתיד!

רק תנועה חזקה יכולה להגיע לחישגים חזקים. תנועה חלשה מסבנה צריכה. להיות פלוריליסטית. תנועה דתית במובן איננה יכולה להיות מעמדית, בשאלות החברה; היא איננה צריכה להיות קיצונית ביחסים עם המזנה החילוני. בי רק הדו־קיום מבטיח את עצם הקיום. זה אתנו מתמיד לפנינו להגדיל ול־הגביר את הקדש בתוך החול. זה אתנו מת־מיד המחייב סובלנות־סבלנות, שכנוע לשם חשיפת המאור שבתורה אשר דרכיה דרכי נועם. לאן הגענו, אם „החנית הראש" של רפ אחד המכוונות נגד רבי אחד יקבעו את רמת הוויכוח ואת המוסר של הוויתנו? לא אש דת יש כאן, אלא אש זרה! מאותו בית מדרש נשמעות הצעות על הוצאת הגדרת הלאום מתעודת הזהות, ושוב מאותו בית מדרש בא הרעיון הנואל לרשום בתעודת הזהות את המילה „נורי", וזאת כמפלם מבעיה חמורה קיימת. אלא דאתקרא „חרדים" נדמים ל־פילוג בעם, מעמיקים שנאה וגורמים מצידם להקצנה במחנה החילוני. הענין איננו חדש אבל תמיד הוא מכאיב וסרני. זי לצמם מתוך מכתב של הרב עזריאל הילדסהיימר ז"ל אל הרב ש"ז שפיצר ז"ל בוינה (באלול תרל"ט — סבטמבר 1879):

„מי לא ידע בכל הנעשה אשר בקל גדול יש לקבץ בירושלים מאיתו מפחידים ואנשי מרי נפש חתימות למאות מכל הקהל, וכ־תוכם הרבנים ושאר ולמידי חכמים כעופים מחתיתם ואשר יראים על חייהם...". ויותר תמיהה, „יותר ויותר על הראשים באירופה אשר בזמרון מראתם יעיזו עזי פנים, וה־תעופים, לתת כבוד ארץ הקודש לשמצה בקמיהם".

מאידך גיסא ברוך לנו שהמתירנות החי־לונית על כל גילוייה הודסת תשתיות קיד־מיות של רצף דורות וקודות ומסורות מקו־דשים; אלו ואלו בהרס מהרסים. על רקע אקטואלי זה עלינו להגיף מחדש את הדגל הפרוסטורי של הציונות הדתית המקורית ש־הוא דגל של אחדות העם, התורה והמדינה, ללא חיץ, לבל יהו ממנו ניחו.

אנחנו חיים תוך פרדוקס גדול, המפ"ל במפלגה גחלשה אומנם במישור הפוליטי ו־הארגוני, אבל התנועה לא נפגעה כי הוא זה סגולתה חברתית תרבותית וערכית! ה־ציבור של הציונות הדתית קיים, בישיבות המסדר בבתי הכנסת לנוחיקים ולצעירים, ברבבות חברי בני־עקיבא, בין תברות אמ־גת, בגאותה ובסיוקו אנחנו רואים את ת־כיפות הסרונות בצבא ובמשטרה, באולפני התורה והמדע. יש ציבור רחב אשר בשבילו שירות בצבא ושירות לאומי הם בדרך מצוה שיש לקיימה בחידוד.

לא המלים ולא המושגים הללו פסולים עבורנו אלא בשבילנו השירות למען האומה מקור יחוד ואמונה כאחד. המסר לעצמנו: להיות שותרי אורה חיים דתי־לאומי, קריאה לשילוב ידים ולבבות, לשילוב דורות ול־שילוב עדות, להיות מוכנים לקליטת עולים ועלייה מארבע כנפות הארץ. האמת ניתנה להיאמר, אנחנו חיים בתקופה של ירידה פו־סית מן הארץ וירידה תברותית ואנושית מע־דבים מקדשים. זהי תקופה של רפיון ה־משמעת הלאומית. וכל אחד מבין שאם בארעים של הבמחון נפלה השלבבת מה יאמרו איזור הקרה?!

גם כשסת זה היינו תמיד פטריוטים נאמ־נים ונמשיך בזה, גם בכתנה וגם בכיתון. הועידה הזאת צריכה לתכנן פרוגרמה של בניין, פרוגרמה של תכנון, פרוגרמה של שיתוף משקל.

ובעיקר, לא לשכוח, היום לא עומדת רק שאלת האויב מבחוץ אלא בעיית הציונות מבפנים: ילדים שנולדים היום יהיו בר־מצוה ערב שנת אלפים. מה תהיה אז דמות המדינה, מה תהיה דמות החברה, מה יהיה מעמד הערכים שלנו. ולכן, עלינו לכונן מ־חדש את הכלים, הן על־ידי שינוי מעשה, הן על־ידי מחשבה מחודשת ומחודשת.

דע לאן אתה הולך, גם באמר לתנועה, ה־ציבור הדתי־לאומי קיים. גדול הוא, מרובה וסבוב הוא. הוא ראוי לנציגות מדינית תו־קה ולהגבה רוחנית חזקה.

הציונות הדתית היא צורך של האומה. היא שייכת לשלשלת הדורות. נקראים אנחנו לחדש שליחות, לתקן את הבריון. ברבתי שותהיה זאת ועידה לשם איחוד ולשם ייחוד. אם נרצה — נזכה בעזרת השם, ואם נזכה בעזרת השם, ואם נזכה — עלה נעלה.

אמנה לאומית וערבות הדדית

מאת יוחנן בן־יעקב

סערכת היחסים בין דתיים וחופשיים במדינה, הגיעה לנקודת רתיחה. המשבר שפקד את הציונות־הדתית, תחלושה וה־רפיון שאפיינו את התנועה הדתית־לאו־מית, בצד התחזקות המחנה החדדי לגר־ניו, תרמו רבות לאבדן תאיזונים העדינים בחברה ולהתפרצויות איבה ושנאה.

המבצע לתידוש פני התנועה, שזבה עד בה להצל־חה מרשימה, עתיד להגיע לשיאו בועידת התנועה, נשאים רבים רציונים, ארגוניים ואישיים, יצמדו על סדרי יומה של הועידה.

עניין היתם בין דתיים חופשיים, הדת והמדינה, חייב לתפוס מקום חשוב בועידה בדיונה ובהחל־טותיה. מדינת־ישראל כולה זקוקה לבריאות המחודש של תנועתנו. השפעתה עשויה להיות מכרעת דוקא בנושא רחוי מתח זה.

מיסוד התנועה לתפוס מחדש מקום מרכזי וחשוב במדינה, בשדה הפוליטי־לאומי, מותנה בעידה דבה, בכושרה לגבש דרך חלמת להתמודדות בענין זה. שהרי מציאות תנועות ומפלגות שהציבו במוקד את הלאומיות, הארץ וישובה, הדת והאמונה, החברה, הדמוקרטיה וכו', ספק אם בכתבנו וברצונו להת־חרות בהן בתנאים אלו.

עלינו לפתח ולטפח את הבשורה הדתית־לאומית היחודית לנו, המסר הציוני־דתי שאין זולתנו לדבוק בו.

בשורות הבאות ייעשה בניון להציע דרך התמודדות שונה מהמקובל: דרך המחייבת הזנה רחיון, שיש בה לבאורה תמימות דבה. היא מבוססת על בטחון מלא ומוצק בתפיסתנו ובחוסנו של הציבור שלנו, תוך ביטול הערכה לציבור החופשי עמיתונו הרע־תיו. מגמתה לקעל שורשי המתח החרדת, תחושת המתנך האיום החדדי, המעורדים התפרוצות קשות ומסוכנות כדרך המסוכל המובל לתקפנות ואלימות.

לשורש מרביבי יסוד בחיינו משליטה של פוליטי־קאים ומנאבקי בחס מפלגתיים שלעולם אינם בטו־חים. אין בטחון בתוצאות הנצבעה בקלפי. לפתח פתח רחב להתמודדות אמת בל דמות המדינה ובכ־יתה היהודי. התמודדות המשתרעת מלחצי הקיום הבסיסיים ומיכולת הכפיה החדדית שלא על בסיס הסכמה רחבה;

ראשית — עלינו להבחין בין מה שהוא חיוני והבחרחי לקיום אורח־חיים דתי בל יהודי, לבין בל מה שמעבר לכך. אבחנה זו היא סכיחה ונחוצה בצורך שעה, בכורח הנסיבות. אין מה קבריעת ציקל הפסד, ראשוני ומשני, אלא אבחנה בין דרכי הקיום הפרטיים שלי — זכויות הפרט, וכל השאר.

עלינו לקבוע ולנסח מה הוא הדתיני — קיומי בשבילנו המדינה. כאן יש לכלול דק מה שהבטרדו לא נוכל לקיים בישראל אורח חיים דתי.

שנית — עלינו לעשות מאמץ עליון, מחשבתי וחינוכי, הסברתי ופולמי כדי לעגן באמנת יסוד לאומית את הדתיני בשבילנו. אמנה שתפקיע מרכזי־בים אלו מהמערכת הפוליטית ותשחרר אותנו מצורך להתאבק עליהם בל הזמן. יש לעשות הבל כדי שמר־ביבים אלו יגתקו מבל תלות בכוחה הפוליטי של מפלגה ודוח לנסטי צאנ־ברול של המדינה, כמגילת העצמאות.

בכל שנשכיל לצמצם בתביעותנו בקטע זה בן יגדלו הסיכויים — שאיש בה דתיים — להגיע לניסוח הסכמה על אמנת יסוד זו.

הדבר מחייב הקמת עזות שבו מיטב אנשי ההלי־בה, המשפט וההגות שלנו! יהא עליהם לבוא בדבר־ים עם אישים פוליטיים, הוגי דעות ומשפטנים חופשיים. הגמרת הקרוטות ואישור המסמך חייבים בסובן להיות בידי מוסדות התנועה.

שלישית — עלינו לבקר על עצמנו להימנע מבל חקיקת־דתית נוספת — כעבר לאמונה — אלא מתוך הסכמה לאומית רחבה. יש לשלול הקיקה־דתית גם בדרכים פוליטיות לגיסיסתה אך בהמדד הסכמה לאומית. יש להימנע מסמר־סבר בהעבת חוקים דתיים בכנסת. חקיקה בזו היא חוקית, סוטרית ומחדקה, אלא שאיבה יפילה, נוקה רב סתעלולה ולכן יש להיסבע ממנה.

רביעית — עלינו לבנות את התנועה הדתית־לאומית על־פי היבט העיקר שלה: התמודדות אמת על דמות המדינה ובציונה היהודי. לא עוד התאר־גנות סטרנתית לאמבטת צרבי הקיום הדתיים של החברים בהזנה „המתרודדתיים", ארגון הגנת הדתי ושמירת זכויותיו. את אלה תבטיח האמנה הבל.

התנועה הדתית־לאומית תוסקה על המאבק האמיתי לקביעת דמות המדינה. הדתית סחדת יהודיים ל־משפט ולכלכלה, לבריאות, לחינוך ולחברה. זאת מתוך שכנוע וליטה, חינוך והסברה. מתוך אהבה והערכה, מאור פנים ושלווה, ללא כפיה וללא אלי־מות. התנועה תדרש לבנות בלים וסטגרות למטרה נעלה זו.

לעניין תוכנית פעולה זו היא חיונית, רצויה ואפ־שרית. בכחנו להתגבר על הסכסולים הצלולים ל־התגלות בדרך. בעיקר בנסיסה האמנה ובגיבוש הסכ־מה לאמנת לקבלתה. ובוצי ייצאו שניתן לגיים תמיכה רחבה לענין זה, במיוחד לאור המדורות שעברו ב־אחרונה ברחובותינו.

עלינו לשקול היטב, מהי האלטרנטיבה לדרך זו. עלולים אנו למצוא עצמנו בערב בסיגה גדוש שיובל תלילה חס להפרדת הדת מהמדינה. יש להתרים לכך בצד החופשי הדתי. ובוחנו לקרם רשה וסכנה זו אף אם עדיין בחזקת ססק ושבא. אנו עלולים חלילה לאחר אם המרוד ולאבד את הסיכוי להשיג את שסובע לעיל.

לעומת זאת, אם נשבל להובל מהלך לאומי גדול של פיוס והסכמה כעין זה הנמצע, אפשר שנזכה לעורר תפנית רציונית וחיובית ביותר במסכת היח־סים בין חופשיים לדתיים, בין הדת לבדינה. תפנית שתאפשר לנו לתתור להנשמת תוון הציונות הדתית על יסוד הכלל הגדול של „ואהבת לרעך כמוך". מתוך ראיית עתקן המושג „ישראל" בהזנה זו בהזה.

(בני־עקיבא — ספר־שניון)

בית הנבחרים הפולני אישר חוק לשחרור אסירים מדיניים

וארשה (היסה־עהים) — בית הנבחרים של פולין אישר חוק, המכסיה את שחרורם של רוב כמין כ־35 אסירים מדיניים בבתי הכלא של המדינה. חוק זה מאפשר גם שחרורם של האיגוד המקצועי „סולידריות" ככרוי הכלא, ז־ זאת בתנאי שיוחתם על ההנגדות פעילה לשלטון הקומוניסטי.

זו הפעם ברביעית ששלטונות פולין משחררים קבו־צות גדולות של אסירים מדיניים מאז החליטה ה־ממשלה לדכא את האיגוד המקצועי המושפל „סולי־דריות" בסוף 1981.

מנהיג פולין, וויציך יארוזלסקי, אמר בהקשר זה, כי החוק החדש יופעל רק לגבי אסירים מדיניים „שמתם אפשר לקטות ציונרטו באורח פעיל לחיים הציבוריים בפולין ולא ישובו לפעיל".

שיחת היום

עם עו"ד ישעיהו פריבס, יו"ר ועדת המיפקד והבחירות לוועידה

חשוב שכל סעיפי החוקה יתקבלו כמקשה אחת

הוקת ההנוקה כפי שבובשה עש „ועדה הוועידה", לפי המלצת ועדת יגר לבדיקת מבנה האיגון הנוקה, המקודה הדיל הפע־לה הלמה ועדה פריבס שיהלה את מיפקד הבחרים להנוקה ואת הבחירות לוחי־עדה הארצית של ההנוקה הדתית לאומית — עובדת פמקון הדתית שמרה לידשנה והיי דרש פניה של התנוקה.

הממדת הזו עובדת למבחן בוועידה הצי־ית של התנוקה שנפתחה אמש בבנייני האומה ותסתיים אי"ה כיום רביעי.

ואבנס יש בחוקה הזו — בפי שהיא — כדי להגיע את הסכמה הזו — שאלנו את עו"ד ישעיהו פריבס, העמד בראש ועדת מיפקד ובחירות, חבר ב„ועדת הוועידה".

ת. בקווים — כבן.

ש. אלו שינויים יבוצעו יש בחוקה הזו שיכולו את המסמכה המיחלה?

ת. אני לא מדבר על מרבנים של מהפכה אלא על תוקה תדשה, שביסודה מוסדות חד־שים המכנים בכל שבוצו, גם בחיקה, כמה שהיה קיים עד היום. במו ועדת הי"ארגון — ועדה חדשה, אחת ההמבובה, שבהפקידה לאדגן מחדש את הבכנה הארגוני־מנהלי של התנועה ומנגנוניה, ואת הנכסים שבבעלות התנועה. בבו בן בציעה החוקה הדרשה מז־מירות תנועה מסוג הדש, לפיה ייבחרו מז־ביל התנועה, מוביד מדיני ומוכיח המועל המזרחי. הבל בבחינה מינויים, שבל אחד מהם יש מו בדי ליצור „מהפכה" ציבורית.

ש. להשנת הבחרה — האם הדיב מיד־ה־בבלי בל בעיני הוקה בבקשה אחת?

ת. לדעתי, בן, בל בעיף ובעיף בידוד להבנת המסרה.

ש. הוועידה צריבה לאבר בריב של 50 אחוז את הסינויים בחוקה — האם יבבא ריב מה לבל הסינויים?

ת. ואת נדע רק בעוד יום־יומיים. אני מקווה שבן.

ש. בבה הוליה הבלוה הדרשה?

ת. אם תקבל הוחלטות נכונות ותפעל לפי התבנית, אם דיונה הוי ענייניים והיא הב־תיים באימוץ הבינויים ובבחידה בוסדות הו־הנוקה.

ש. האם אתה צופה ומיחה שלוה אי בוקדות?

ת. ויבוחים הם רבר לגיטימי — לזה ביועדת הוועידה. אני מקווה לוועידה קונסטרוקטיווית.

ש. מבי נוכה — אם נוכה — לראות בהלוות המצבים לחיים פני הנוקה?

ת. אנו זוכים לבר בל הזבן. היה ביפקד והיו בחירות ובבריו בהליבות ועידה — הבל ענין של תהליך.

שורה מוסטיק

מכתבים למערכת

לציריי ועידת התנועה—תפילה וברכה

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, באי דמתיב „וכי הפילתי לך הי עון רצון ד' — איתתי רצון — בשעה שהציבור בתפלתך (ברכות ה').

נתפלל בהשעה הזו תהא שעת רצון, ואל יהי מכשול בדיוגה ובהחלטותיה של הועידה שהיא גור־לית בל בך לציבור הדתי הלאומי בימינו, הנתון בשפל שלא היה כמותו כדברי ימיו.

בראשית בצדינו ולקראת שיקום התנועה, פעלנו בד' לממש את הנאבר „עלה נעלה" ופלגנו: בשאה המישים אלף איש, חברים ואוהדים התפקדו, קרוי בים ודחוקים בכל פינות הארץ, סתוך הארה פנימית, נהרו אל הקלפיות לבחוד בצדיהם לוועידה בתקוה שתביא את הבסוהלת המיוחלת לתנועה, עז רצונו בשיקום התנועה ויציאותה. בחיזוק יסודותיה ההולת מעמדה שהיה לה. עברנו את שני השלבים הראשונים של „עלה נעלה" עתה שונה עלינו למשש את הנאבר בסוף הפסוק: „בי יכול נוכל לה". השלב הבבירע, מילוי הציפיות שהלו בוועידה זו שנסתתה אתמול. דברים נם לא מהמהנה הציבור הדתי, עציהם לוועידה, ומצפים להצלותה וחזקה של התנועה הדתית לאו־מית הרוחים בה את הסכר לחסף של החברה הדתי־לאו־מית השרויה בקוסבריה בצביקה בין דתיים לבלתי דתיים.

שוכה על הוועידה להסיר מתוך התנועה את שרידי חסאי העבר — הסיסחיות. כי „הנחלים עדיין לוחשות בתחת לאפר". לצערנו שמענו קולות לבחרת הבחירות על מחדים עם מיבה זו ועם סיבה אחרת, למרות שהחליטו על ביטולן של הסיסות שאין שרים הרע שבא על התנועה. ואם לא בעקר את המחדים האלה מהלקסיקון של התנועה ספק אם נוכל להגיע למטרה שהצבנו לפנינו.

אחת המשימות של הוועידה, להביא לידי בחירת הנהגה חדשה במקום זו שתם בחוה, כדי להחיר את העטרה לישנה. התנועה חייבת להחזיק מתנים הקבוריה של סיעה קטנה בת ארבעה־חמישה חברים בבנסת. אשר אחיב לה חילון, נוכח חתירת הסיעות הגדולות לבטיל סיעת הבחירות. ואם אמנם יעבירו את החוק לביטול סיעת הבחירות, ייעלמו המלונות הקטנות מעל הבמה. בצדים אנו לגדל ולהגדיל את כוחנו, ולשוב למעמדנו, בשהיינו הסיעה השלישית בגדלה בבנסת.

„הרחיב מקום אהלך, ויריעות משכנותיך יטו, אל תחשכי — הארכי מיתרך, ויתדותך חזקי, כי ימין ושמאל תפרצי" תנ' (ישעיהו נ"ד).

יוסף גזית

*

מיעוט בעם ורוב בכלי התקשורת

בהיסטוריה הקצרה של עצמאות ישראל הבתחדשה, בתפתח תהליך מאד מחר — יותר בזה — בסוכן. והוא בי בבחיבי הנם שהיו אבן יבוד להקומה והצמיחה של העצמאות — מחנים ומבודים. התחילו בבן גוריון שנסתבר בסדה בוקר, ובמשל בבנין בדיין (גם רבין בסבנו). ענתה כתבבת תהליך דומה בלפי פרס ומבר, דבר שלא קרה בין אומות העולם.

זה נעשה לא בבחירות ציי הנם, בי אם בידי ועדות תקיה לבינה. וכך יוצא שהעם בוחר לו מנהיגים ובמשלה, ועדות החקיה מורחות אותה.

כדי שלעם יהיה הסלטון הבלעדי, ותישבר ה־דמוקרטיה, ותדקק העם בישראל לבחר בבחירות גם את שופטיו ומחוקיו, זה דבר בלתי נסבל.

תלק הארי בהתלוך זה נוטל העמאל ה„דמוקרטי" שהוא כיום בבמשל בעם אבל דוב בתיקשורת.

דיר א' לירושלים, תל־אביב

*

„האחיות הרחמניות"

אריבו בבנם לוחיבת אותן על נובה שבריו של ה־אחיות יש בקים לדון בזה. אבל אני רוצה להביר בבה הערות הבתבגותן של האחיות. שבבים חולים על ערש דוי, יש בבלה שאינם יבולים לעזור ל־עבבם. הם קוקים לחס חם ולבבי ואם מקשיבים להם בזה נהנים להם עזרה ראשונה.

לצערנו לא בך הדבר. רוב האחיות קשוחות הן, ולא אבפת להן מאמתות החולים. החולה צועק בפנם, מבקשים אחות! אחות! — ואין אחת שהן אינה שם־פנה להיבבם לשאול בה בבוקשו. עובדות שלוש אחיות בפרודרה ומשחוחות, בינתן, וקולו של ה־חולה שבועק „אחות" כאילו לא נובע להן.

אלבלא דבהתפיבה הייתי בשבה את התואר של האחיות. בבקים לקרוא לה אחות דתבביה לקרוא לה אחות אבוריה.

בשבה האחרונה בבבתי חולים מעבים בית־חולים, וראיתי את היחס של האחות לחולה.

בן־דבי צבי רובק

תל־אביב

*

יש להסתדרות המורים זכות להציע סדרי עדיפויות לאומיות

ברצוני להבהיר למחב המאמר „ביטוק לא הבר־ני" ביום 15.7.86 בי הדברים אשר פורסמו בעתונות ולפיהם נבתב המאמר, הוצאו לחלוטין מהקשרם. בפגישתם של המורים עם ראש הממשלה בחנו דברי־ם המורים ולא להיבך בבלבבי דתי ציוני בי מדינת ישראל ובטוחני שבחנו יעשה בן הנבדל בין שני עיבודים אלה.

שנית, איני יבול לבבל את הטיעון שאין זה בי תפקידו של נציג המורים בארץ הנציג הדתים הי־לוקה אחרת של „הוצה הלאומית" בי זה בגלגל אחד מהסקידי בבוכל הסתדרות המורים.

אם היה הבותב בעורה יותר בבאבקים הבבקעים והפרנוגיים של הסתדרות המורים, היה יודע בי אבו האגוד הפקצוני הייחודי שהרם בשאה ובריבן לתובנית הבלכלית ב־100 ביליון דולר ולבן היום יותר בתמיד יש לנו את המיקוד הבוטרי לקבע סדר עדיפויות לאומי, בי הדיונן הבסתרן קדבים לבי.

בעוד שהמבשלה בחילה את הדלקים, גוהבה פיצוי יום סולסים, ובבנקים נוהגים הדוהאים בעבייה אלפי דולרים, עובדים ילדי הגנים את הגן ב־13.30 והם האורים מקבלים פוצה מעוה חיבוך.

אות התצאות הישירות של קיצוצים אלה, הא אינסנרציה מוחת מבלחה המבראה הקצבה דבוה ואולי עדיות בעתיד.

לכן אני חוזר שזו חובתי הבוסדית הציבוריות לדרוש בראש הבמשלה לקבע סדר עדיפות לאו־מית בסעת הרוס בלכלית זו בבדינה ישראל ובי־מטרה להביא לחינוך הטוב ביותר לילדינו.

יצחק הלבי

מנכ"ל הסתדרות המורים

*

היעדר חלוציות, עבודה עברית וביטחון הציבור

היו זמנים שלאחר אירבות מהערבים, ילדות על הקרקע, להסריח את הסביבה, ולהקים עוד נקד יהודים־יהודים — בל אילו הוד בבחינה הלאיות הנעשה בסדרנה ראשונה. הבה היום אאבר קבו בקרבנו „מר־נפש" לביבהם אבר הפבי גם ניתבי־הסון ברוב אבצבי התקסדות — בל הבוכחים הבבבו־בים הללו הפבו לפסוליב ושלוחים היום אבו לא־עוד נוילי קרקעות ובוני הארץ ולא הפבבי (בבי אוהב שבאלגיים) ל„עובדים", „אבלים", „מרפקי שלום" ובו'. היו ובנים שהיבנו בנאיה רבה יעבדה עברית. אבוחינו ללו בבריים. יבבסו בבצים. בבעי ברבים ובסקו בבי הבבודות הבחרות. ואילו היום: ראו בה קרה לבו? יהיד — ביבוד לא בבינו בי עבודת בפים. בל בהי החיירה הבסעלים בארץ פלאים באלפי ערבים ביהודה, מרבין ועזה. ברם בהי הבלון הבלבדים הם ערבים. בל הבבה בארץ בהבבעה ע"י ערבים. ואם לא ניתן דעתי לבזה זאת — אזי לא בן הבמבע בבעוד בנים לאריבות נהיה תלוים לחיבוין בפיעלים הערבים. היום, בשנתה ה־36 של מדינת ישראל עם בבא הבסבה שבלנו, סרם הבבנו לבצב בו אזרה אי הייל יבלים לגרע בתופסיה הבביחתן בערי הארץ. הבינבים — להם אנו מבויקים ובמה: רבה ובהבים בהם בבפ־מות בסי — בסרסים אה הבתבחיבו זו בצבר הבינבע מתולבת ו„ב מרבים ראש ובבר בהה הבמדינה ישראל לא הנהג בהם בבי שבישראל הי בינות בבשלות עיראק, סוריה ואיראן מרובים שהבריבו. הבענו לבצב שבוריבת אבנים על הבריבה הבינבית בבבריבי הארץ הם הביעו לתבוזה ריבינית של מיינת בדור עוצרת בריבותיהם של יהודים הבמבינים — תבבה בערי הארץ שבריבהה ויהודיו ובביעה בבי־גים בגבותיהם וגרגרותיהם של יהודי בהיר. לאריבה בקרנו בראיות רוה־אביב. אבה הבריבותיהן שבהן נרים ב־9 תבבי בבסת ובביהם ראש הבמשלה. בי הבסתון, שר התירות, שר הבריאות ובבי־ הבבנים. הבוהים בבל האוהיב הלוי — הם ערביים הבבובבים הישבי הוסב בארץ בי שי־יפקה או ישנה על בעדיהם. ובאן אולי יראים הבתנם הבהם: „בבהבו" — „הבבהבו" יבי להבבבא ברבריא...

דוד הרוזני הבבבי

תל־בבי

*

„קאניבאלים בשער"...

כאבר בייבות קרבנו עלו על הבבי. מרבה זעבה בבדך הבדול: חוני בבל לפני הבשר. הבבבן לי לבבבע ברבין תיאור בבבבה הבבדול בארבב־מינה, ובך היה הקריין בובה: בך יבך בתיב, בך ובך פצעים, בך ובך מבוניות בריבה, ובבבי הבקבסה עולה על שבעיו.

הבעה חוק איבור פרסום שם הבאבה לפני הרבע־תו בדין, בקובבת את חבידי הובב הדיבור ובי־בקם עבם: בחובם הבדול בורבים הבאבבים ובה נוחבים לבמבים הבהים? שבע קאניבאל! אם הבבב חבא בה חבא בבו הבינוק שאתה רוצה לאבי? זי כאבר חבריו בבבבים עליו בבן: אבא שלך בבב!

איב נבורי קרבי נבבב עם הרב בוחבים אליבי ובבקב בבבה לבעול לבבן הבבל הבקרה הבלב עיי אחיות הבובתות. אין כאן ענין של חבר. אי שולה אינה עוסקת בבובאים שוליים. לא לבך ביבי דה.

יהואל הירשביי

תל־אביב

יצחק יגר

שבנו לדרכנו המקורית

על דעת כל הקהל הגדול הנפלא הנאסף פה, ועל דעת כל חברי התנועה הדתית הלו־אומית המאוחדת, כשרב וה, ומקום וה, ב־ירושלים עיר הקודש בירת ישראל הנצחית הנני מתבבד להכריז ולבשר: קמה התנועה הדתית הלאומית המאוחדת! תנועת הציונות הדתית שבה לחיקיותה, היא חזרת ומתיי־צבת מחדש למילוי תפקידה ההיסטורי בעמי־ישראל ובארץ־ישראל!

עדות באמנה לכך השתתפותם של קרוב ל־100,00 מצביעים בבחירות הפנימיות ש־התקיימו לפני כחודש, ועדות לכך ההתלבב־בות אשר פוקדת את כל נאמני הציונות הדתית מאז שהחל לפני כשנה חצי התהליך של שיקום התנועה.

זכותה התנועה וזכו חבריה שהיא משקמת את עצמה והיא מצאה את תעצומות הנפש המעשה לעשות זאת בהכחות עצמה.

אומץ לבה של התנועה בהתלבטותיה, פרעלם ההתבדבות ומסירות נפשם של חברים ובהם דבים שלא עסקו עד כה בחיים הפוליטיים היום־יומיים. היעבונו של הציבור הגדול של המחנה הדתי־לאומי, תוללו את המשנה הג־דול: עצירת ההתדרדרות ובניתתם מחדש — תוך ומן קצר — של המסגרת הארגונית וכלי הביטוי הרציונים של התנועה.

יעמדו על הברכה כל אלה שנטלו חלק בתהליך ייחודי זה. ואכן ראוים אנו למשנה הגדול הזה.

במשך ב־80 שנות קיומנו היכינו שורשים בכל תחומי העשייה בארץ־ישראל. אין לתאר נקודה על מפת הארץ ושטח משטחי חיינו בהם ייפקד מקומנו. בעיר, ובכפר, בעיירות הפיתוח וביישובי צולים ניכר רישום פרצלנו. מפעלי תיעוד לתפארת, ובהם הישיבות הדתי־כוניות והאולפנות, ישיבות גדולות וביניהן פאר היצירה, ישיבות הסדר המתנכות לקי־דוש השם הארץ, 120 נקודות התיישבות קיבוציות ומושבית, תנועות נוער בני־עקיבא הנוער הדתי העובד והלומד, האשה הדתית הלאומית אמונה שרב חלקה במפעלי התנו־בות של חינוך וצדקה, הגברת כוחנו באק־דמיה ובמדע, הקמת אוניברסיטת בר־אילן, השתתפות בכל המפעלים החלוציים והדת־נדיבותיים, ועוד ועוד, הם הם מעשים אשר לא ימחקו מעל ספר דברי הימים של מדינת ישראל המתחדשת.

אחרי שנים של מבוכה — אשר מקורה בחלקה בהליכים שהובילו לקיצוניות בצד־כוריות הישראלית כולה, ולא פחות גם עלינו — שבנו לדרכנו המקורית, דרכה של הציו־נות הדתית שהעמידה בתוך את כלל ישראל מתוך זיקה למורשתו.

דרכנו — דרך של לכתחילה — כפי שהות־חתה על ידי אבותיה הראשונים של הציו־נות הדתית, היא דרך של פעילות גמרצת למען עלייה גדולה לארץ־ישראל, גאולת הארץ והאיחוות בה, הקמת מדינת־ישראל — ראשית צמיחת גאולתנו — חיזוק כוח המגן שלה ושמירה על כבוד מוסדותיה.

אנו מתמדדים עם הבעיות העומדות בפני התנועה ובפני המדינה מתוך נאמנות לדרכה של הציונות הדתית כדרך המלך בחיי העם ובחיי המדינה. אנו שוללים בל דרך של קיצוניות, הן מצד ציבור לא דתי והן מצד ציבור דתי.

קיום בארץ ציבור אנטי־דתי קיצוני המת־נכר לתורת ישראל ולמסורתו, התותר לתת־נכרות לרציפות המסורת ההיסטורית של עמנו, התרחקות מקדשי ישראל תגרום נזק בל ישורר. לקיומנו הלאומי והציוני. נפעל נגד מגמה זו בכל דרך אפשרית.

מצד שני, יש לנו ויכוח נוקב ומאבק רעיוני עם הקיצוניות החרדית במחנה הדתי השוללת את המפעל הציוני ומתנכרת למדינה ולמס־דותיה. אנו רואים בהקמת מדינת ישראל מעשה. ההזנחה העליונה

هكذا من الأصل

בחוג המשפחה

בעריכת
נעמי גוטקינד

להוסיף פלפל לקיץ

מימין: מעיכת סבר פרינ מצבעי שחור ולבן. המעיקה גדולה ואורירית והתאורה מרוכבת בשטח חזקים עם חגורת גומי בשוליים זקי מאיכה עמבה לכל מידה. אפשר לשלב את המעיקה הזו גם עם חצאית לבנה ההולמה לכנה כדי לקבל מראה אחר. מלמעלה — עיר שילוב מרתק של שחור ולבן.

מחיר המערכת הראשונה — 169 שקל המחיר המכלה — 150 שקל. שתי היצירות נעשו עיי אנה ראשה מיכלמן, המעצבים הייצרנים של אמנת פלרני. אצענה שהחלה בבמיק ההפכה לפיסקל יצרני הבגדים ל־160 הנרמה המעמיק צנה של 15 עמיריב. אפשר, בסתבר, להצליח באפנה למרות שקנים הכנה בהיות בגדים.

משחק המחשבה של הגיאולוג

הגיאולוג והמתימתיקאי תתל־אביבי, דב פרימרמן, גיאולוג דאשי בכמע"ץ, „מ־שוגע" על משחקים מתימתיים, מחשבים, תשבצים מסובכים ואמצאות שונות ומ־שונות. מן ההתחביב של כתיבת תשבצים „עלא מן העולם הזה" הגיע דב לפיתוח משחק הרכבה בנושא הקוביה הונגרית, הדורש ריכוז דב, מחשבה ומבלגות.

דב פרימרמן החל בהפצת המשחק ב־יריד „אדם ומעגוו" האחרון, שם גם הי־במיה פרס בספי בשווי של 5000 דולר למי שיביא לו את פתרון המשחק, ואום־גם בפרס זכה רוגן הוד פרחי ויזל 24 ת"א.

עם הפצת המשחק כיום ברחבי הארץ, מבטיח מר פרימרמן לפותרים האחרים פ־דס כספי בשווי של 10% מהחוזר הסכי־דות, בפיקוח רואה חשבון. פרטים, כולל כתובתו של מר פרימרמן והתחייבותו ה־התומה מסופחים למשחק. (מצ"ב).

המשחק מוכנס מ־30 מיקפים שונים היוצרים דיבר. יש להרכיב כאותם ק־מעים דיבע הדש כאיבד מיקום המיקם־עים שונה מהריכוב הנגודי.

מחיר המשחק 6 ש"ח.

מינשא אלומיניום לילקוטים

פיתוח ייחודי — מנשא מאלומיניום ל־ילקוטי בית־ספר מהווה את החידוש ה־בולם בקולקציית ילקוטי ותיקי בית־ספר, של מפעל „קל־גב" לטנה הלימודים ת־שמ"ז.

יצורו של המנשא הקל מאלומיניום מ־צומה סמוג, לשמור על היציבה הנכונה ההתאמה הבלאה לנב הילד הנושא את הילקוט כדרך לבית הספר.

ביום נמצאים בשטרש „קל־גב" מנשאים מלבד (דיקס) מצופה פפון. איתן פישר ומשה נגן בעלי מפעל „קל־גב" מרחי־בות, מסרו, כי בקולקציית הילקוטים וה־תיקים לשנת הלימודים תשמ"ז 10 דגמי ילקוטים. כולם מיוצרים מבד ניילון קנ־די בלתי חדיר למים.

הילקוט המיועד לתלמידי כתות א'־ג' מצוייד בשלושה תאים עם רוכסנים, 2 תאים צדדיים לאוכל ובגלי התעמלות, תפיות רחבות מרופדות ספוג ומנשא א־לומיניום.

מנשא האלומיניום ניתן לשליפה לפני רחיצת הילקוט. הילקוט כיוצר במגוון, צ־הוב, ורוד תכלת ורוד, מחירו לצרכן כ־35 ש"ח.

ילקוט בית ספר נוסף, לתלמידי כיתות ד'—ו' בעל שני תאים פעמים ושני תאים צדדיים.

הגב מוקשה על־ידי לביד (דיקס) מ־צופה ספוג ובתפיות מרופדות. מנשא ה־דיקס ניתן לשליפה בצע הרחצה של ה־תיק. ילקוט זה מכווק במגוון צבעים ו־מחירו כ־26 שקלים הדגים. הילקוט ש־בתצלום — לכתות ד'—ו'.

מעדן למיליונרים

החוקרים סבורים כי המתיישבים הרא־שונים שהגיעו מהודו הם שקביאו את הפל־פל לאינדונזיה, והחלו לגדלו ככר כשאה הראשונה לפני המפירה. הפלפל היה אחד התבלינים הראשונים שסחרו בין המזרח הרחוק לאירופה. מתקופת מלכותו של הקיסר סרכוס אורליוס התרחב המסחר למיסרים כאלה, שבסות 176 הטילו הרומאים מכס על הפלפל הארוך והפלפל הלבן אשר עבר דרך אלכסנדריה בדרכו לאירופה. על הפפלל ה־שחור, אשר היה זול יותר לא הוטל מכס כלל, וזאת בראה מתוך שיקולים פוליטיים — כדי לא לעורר את זעמם של ההמונים אשר צרכו תבלין זה. לאחר כיכוס קיסרה, בסנת 1101 לספירה, קיבל כל אחד מהחיר־לים המנצחים קילוגרם אחד של פלפל, כ־חלק מהשלל.

בימי הביניים סולמו לעיתים קרובות דמי שכירות ומסים על פי סווים בפלפל, וכסף־רים רבים הועדיפו בעלי קרקעות באירופה לקבל מהארימים את דמי השכירות כצורת גרגירי פלפל כמקום בכסף.

הצורך הכסיסי נתגלינים, וכעיקר כפלפל, היו כין הגורמים אשר משכו את יורד הים וסקרירה־נמה, להפליג ולחפש נתיב ימי ל־תוך הדרום מערבי של הודו' — סקור ה־פלפל. הצלחתו ב־1498 אפשרה לפורטוגל להפוך לבעלת מונופול על הסחר בתבלין זה, ותרמה לא מעט להרם הכלכלי של אלכס־נדריה, נוגאה ונוציה. כמאה ה־16 הפכה ליסבון למרכז המסחרי התסוב ביותר לתב־ליים מן המזרח, ולנמל האירופאי העמיר ביותר רק בסוף המאה ה־16 עבר המונופול ספורטוגל להולנד, וזאת בעקבות סמעות מר־צלחים מל הימאים ההולנדים ואן נק הוס־מן. תוך מספר מנים הצליחו ההולנדים לד־חוק את רגליהם מל הפורטוגלים, ולהפוט שליטה באיזורי יצור הפלפל ביאוות ודרום סומטרה, איזורים בהם סגודל הפלפל גם ביום. אלא שכבר ב־1605 הנפשטו ניזול ה־פלפל גם לתצי האי הסלאי, שהיה מחוץ ל־ונתום השליטה ההולנדי, ולכן לא הצליחו ההולנדים לשסור על מונופול סוחלט מל יצור ומכירת הפפלל, בפי שהצליחו ביחס לאגוז המוסקט ולציפורן.

למה הוא פופולארי?

מהי המיבה לכך מכמל העולם מהוות הפלפל תבלין חסוג ואהובו מף צרפתי מפר־רסם ציון שאין תבלין אמר יבול לשמם לכל כך הרבה מונים מונים מל מזון כמו הפלפל. לעיתים קרובות מוסיפים למזון את הפלפל מלוש פעמים. בפעם הראשונה כמסבת בשמן, הכנת התבשיל, בפעם המניה בזמן או ב־סיום הכיכול, למיפוך הטעם ובתלק מהתר־בול הבללי של התבשיל, ובפעם המליישית כאשר הסנה מונמת אל שולחן האוכל לפי מעמו של המועד.

הפלפל הסחור המאופין על ידי ריח תודה, חריפות וחדות, מועדף בארצות הב־רית על פני הפלפל הלבן, שטעמו תלם יר־תר, והוא נצרך נעיקר באירופה. לבישול הטוב נחוצים מני מיני הפלפל גם יחד. פלפל לכן מסמש כעיקר במזונות בהירים, ובר־כים כהם הצבע ההבה של הפלפל השחור אינו מתאים לטון התבשיל. הן פלפל שחור והן לבן משמשים באופן נרחב כמזונותיהם של מרבית תומכי העולם. ניתן להסיגם מל־מים, או כדרגות שחינה מונות. ניתן לחש־תמש כפלפל כמעם בכל מיני המזון, פרט למזונות מתוקים. מרגרי פלפל שלמים מ־שמשים לתיבול בשרים, מרקים, רגים ומר־צרים כבושים. פלפל מחון (שחור או לבן) משמש בעיקר לתיבול מוצרים מבוצים, מ־למים, בשרים, מרקים, רטבים וירקות. מ־עמו של הפלפל עשוי לשמש תרומה מבורכת לאנמים הניזונים מתפריטים דלים במלח. באופן כללי המעם והכפומת מתקבלים מוב יותר מאבקת פלפל מחונה דק, אך ארוך חיי המדף של הפלפל המחון דק קצר יחסית. בסידה והאחסון של הפלפל הוא במקום יבש, במיכלים מבוריס ובמפרסרה מבירה עשויים גרגירי פלפל שלמים להימסר שנים רבות בלי לאבד מאיכותם.

רעיון לצהרים חלביים

את הרעיון הכא הציע לנו ואב קדן. תכף הידע, והוא בתאים נדבה לי מאוד לארוחת צהרים או ערב ביום קייצי תם ולח. לכך כך הכנת הבנה הזו עלייך לקי־לף כני תפחי אדמה מבישלת קודם בק־ליפתם, להתוך אותם לפרוסות ולצדוך ב־תבנית פירקס או תבנית הסינת אם אח־דת אחדי מבוכנת אותה היטב. מעל ת־פוחי האדמה פודי פרוסות בצל קצוץ מ־טונן מ־2 בצלים, פרוסות של 3 ביצים קשות, קופסא אחת סונה מסוגנת ומפר־רדת וכום סמנת המוצה. פורי מעם מלח ופלפל וכוס גבינת עמק מגוורדת. הכניסי לתנור בחום בינוני כ־25 דקות והגישי מייד.

בתוספת לבן או חלב קר, דל שומן, הרי לך ארוחה קלה מעימה ומשכיבה.

בקיץ, כשחם, וכשאין סוגן בבית, יורד תיאבון בני המשפחה פלאים. איך משכנעים את הילדים המסתקים באוכל שעל הצלחת או את המבוגרים הדוחים מעל פניהם כל תבשיל, לסעום בכל זאת משהו!

ע"י תבלינים כמובן.

והקלאסי מבכל התבלינים הוא הפלפל. אגב, תבלינים גם מעודדים סתי"ה סוגב־רת, עוד סיבה לסיטוט התכון כהם דווקא ביסות החמה.

ואם, תוך כדי זריית פלפל שחור או לבן על המזון, את מסתקרת לדעת מהיבן הפל־פל ומאין המע — הנה מה סגילה רמי ער־פר, ואין פרסם בבטאון המסבחים המסמים־דים: מזון ומבטח.

מוצאו של הפלפל בדרום־מערב הודו וכ־בר בכתבים רפואיים הודיים מלפני אלפים שנה מסתבר שהארם תיבל בו את מזונו.

ועדה משנה להכנון ולבניה עירית באר שבע

כעירית באר שבע,
מחוז מרכז המיר

הודעה על פי סעיף 149 (1) ל־חוק ההכנון ובניה באר־שבע בק־שה למתן הקלה באחוזי בניה מ־תוכנית מפורטת.

מהות הבקשה: הקלה בגודל מג־רש מהמותרים לפי התוכנית הציל בחלקה 37 בגוש 38004, רחוב מר־דכי אנלביץ 12.

כל המעונין יכול לעיין בבקשה ובתוכנית המצורפת אליה ללא חש־לום. במשרד הועדה המקומית ב־ימים ובשעות שהבמיד פתוח ל־קהל.

כל תוראה עצמו נפגע או עלול להיפגע מפגיקן ההקלה, רשאי לה־גיש התנגדות לבקשה ומאמורה תוך שבועיים מיום פרסומה של הודעה זו בעתון.

ד"ר מ. אביבי
יו"ר ועדת המשנה להכנון
ובניין עיר באר שבע

הודעה לנושים
לפי סעיף 99 לחוק הירושה
השכ"ה — 1965

בתוקף תפקידנו כמנהלי עזבון ה־מנוחה גליקמן כפיה ז"ל, עפ־"י צו קיום צוואה מיום 9.2.86 בתיק עזבון 6245/85 בבית המשפט המחוזי בת"א, הרינו מזמינים את נושי ה־עזבון של המנוחה גליקמן סביבה ז"ל שנפטרה ביום 30.6.85, להגיש תביעותיהם בכתב נגד העזבון תוך 90 יום מיום פרסום מודעה זו. לפי הכתובת:

1. קורנפלד אבל, דרך השרון 69 רח' השרון.
2. אברבוב יעקב, רח' ששה חו־מים 28 קרית שמונה.

בתום המועד הנ"ל לא תתקבלנה כל תביעות נושים כנגד העזבון.

אברבוב יעקב
קורנפלד אבל
מנהלי העזבון

הודעה המקומית להכנון ולבניה גבעתיים

הודעה על פי סעיף 149 ד"ר 1517 לחוק התכנון והבניה השכ"ה—1965 גוש 6160 חלקה 593 רח' אולו ורוב 53 בגבעתיים.

תיק בניה מס' 1278

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה בקשה להקמת כית מגורים כן 3 קומות מעל קומת עמודים ספילמת עם המזעוות לתכנון ולבניה, מזרח ה־מרכז, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה מפר מבא הופקד שינוי תכנית הנקרא „שינוי תכנית / מתאר מקומית מס' כס/1/24/א" ביחוד עם התשרים המפורטים אלה. עיקרי הוראות השינוי:

קביעת הוראות בניה.

ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית:

גוש 6428 חלקות 189 עד 225, 227, 228 (חלק) רחובות כצנל־סון, דב הוז, המפעילים, גולומב. בל המעוניין בשינוי התכנית ר־שאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים מ־תוחים לקהל.

כל מעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט הכרוכי אחר הראוה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית רבן בל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק האמור, רשאי, תוך חודשים מיום פרסומה של הודעה זו ברשו־מות, להגיש התנגדות לשינוי ה־תכנית במשרדי הועדה המקומית האמורה.

תאריך: 8.6.1986

ד. שיש
יו"ר ועדה המקומית
להכנון ולבניה — מחוז המרכז

הועדה המקומית לתכנון ולבניה רמת גן

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה המ"ה — 1965 במסרת כמה הודעה בהתאם לס־עיף 149 לחוק הגיל בי הועבה ל־ועדה המקומית לתכנון ולבניה רמ"ג (להלן — הועדה המקומית) בק־שה להתרת הקלה כנבס.

בגוש 6158 חלקה 217 רח' שד' ירושלים מס' 5 דהיינו: הוספה 6% משטח החלקה, 10% הקלה בקוות בנין צדדיים ותוספת 5% משטח החלקה עבור מעלית.

על המעונין הראה את עצמו נפגע על ידי אישור הקלה הגיל יוכל לעיין בתכנית ולהגיש התנגדה מנומקת לפרטיה. התנגדות צרי־כה להימסר לידי הועדה המקומית בשרדי אגף ההנדסה רח' המעגל 26 רמ"ג תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעתונות.

מכבד רב
אדרי עמיתי, ראש העיר
יו"ר הועדה המקומית
להכנון ולבניה רמ"ג

ועדת המשנה להכנון ולבניה מרחב הכנון מקומי ראשון לציון

תאריך: 15.7.86. הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה השכ"ה 1965. ניתנת בזאת הודעה כי הוגשה לועדת המשנה להכנון ולבניה ראשל"צ, בקשה לתתן ה־קלות חלקה 345 גוש 3925 רחוב סבלונסקי 32. לפי תוכנית בתאי — הוכנה מפורטת, בנצאת ההל־קה הגיל באזור כגוים בי ומותר לבנות עליה בית בגבים פרטי.

בקשת בעל החלקה: הקלה 10% וקווי בנין.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סי־בה שהיא לבקשה הגיל יוגיל לה־גיש לועדה תוך מועד 15 יום ההל מיום פרסום מודעה זה. כאם לא תתקבל כל ההבדה בתקופה הגיל הובא הבקשה לאישור.

ב. ניתן
יו"ר הועדה המקומית
להכנון ובניה ראשל"צ

ועדה המשנה להכנון ובניה מרחב הכנון מקומי ראשון לציון

הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה השכ"ה — 1965 ביתנת בזאת הודעה כי הוגשה לועדת המשנה להכנון ובניה ראשל"צ, בקשה לתתן הקלות הל־קה 481 בגוש 3928 רחוב אוסיש־קין פינת קקיל לפי תכנית מתאר, תכנית מפורטת, בנצאת ההלקה ה־גיל באזור מגורים ג' ומותר לב־נות עליה: — בית מגורים 4 קו־מות בקשת בעלי החלקה: — ה־קלה 5% לגבעלית.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הגיל יוגיל ל־הגישה לועדה תוך מועד של 15 יום ההל מיום פרסום הודעה זו. באם לא תתקבל כל התנגדה ב־הקופה הגיל, תובא הבקשה לאי־שור.

ב. ניתן
יו"ר הועדה המקומית
להכנון ובניה — ראשון לציון

ועדה המקומית לתכנון ולבניה יהוד

פרסום הקלה עפ"י הוראות סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה „יהוד" בקשה להקמת קיסר בתיק בניה מס' רס/49/2424 בגוש 6727 חלקה 92 יהוד, שם המבקש: מנורי שמעון וחיה. מהות הרינה / הקלה / בשטח בניה עד 6%.

כל המעוניין, אם בבעל הנכס ואם בבחינה אחרת, בקרקע, בבנינים או בנכסים הגיל, שהתכנית עשויה להשפיע עליהם, יוכל לעיין בתוקי התכנית בשרדי הועדה המקומית הגיל בשעות העבודה הרגילות, ו־להגיש התנגדות להכנית תוך 14 יום מתאריך פרסום זה.

מכבד רב
עזריאל רבב
יו"ר הועדה המקומית יהוד

הועדה המקומית לתכנון ולבניה רעננה

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה השכ"ה — 1965 לדלן החוק:

ניתנת בזה הודעה כי בהתאם לסעיף 149 לחוק, כי הוגשה לו־עדה המקומית לתכנון ובניה „רעננה (להלן הועדה המקומית) בקשה ל־היתר בניה בגוש 6578 חלקה 190, רח' כאפ המכושה הקלה 4.72%, הדירות 44.72% במקום 40% הכו־הרים לפי תכנית רע/1/31.

כל המעונין רשאי לעיין בתכנית המשרדי הועדה המקומית רעננה במקום ובימים שהמשרדים האמו־רים פתוחים לקהל.

כל הוראה עצמו נפגע בהקלה זו רשאי להגיש התנגדותו ליתרת ההלה הגיל תוך שבועים מת־אריך הודעה זו לועדה המקומית במשרדי העיריה.

ב. הילמוטין
יו"ר הועדה לתכנון ובניה

הודעה על פי סעיף 149 גבעתיים

הודעה על פי סעיף 149 ד־151 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

גוש 6168 חלקה 354 (חלק) רח' דיזנגוף 38.

תיק בניה מס' 3239

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה ב־קשה להקמת בית בגורים בן 3 קו־מות מעל קומת עמודים מפולשת על מחצית החלקה עם הקלה של 6 אחוז ועוד 5 אחוז הקלה עבור כעלית ומקלם על קרקעי. סה"כ 101 אחוז.

מהתאם לתכנית לכיתאר מוהר ב־אזור זה בית מגורים בן 3 קומות מעל קומת עמודים עם 90 אחוז.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הגיל, יוגיל להגישה לועדה תוך המועד של 15 יום ההל מיום הפרסום של הודעה זו. באם לא ותקבל כל התנגדות בתקופה הגיל, תובא הבקשה לאי־שורה של הועדה.

תאריך: יולי 1986

יצחק ירון
יושב ראש הועדה המקומית
להכנון ולבניה גבעתיים

הודעה המקומית לתכנון ולבניה רעננה

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה השכ"ה — 1965 ביתנת בזאת הודעה כי הוגשה לועדת המשנה להכנון ובניה ראשל"צ, בקשה לתתן הקלות הל־קה 481 בגוש 3928 רחוב אוסיש־קין פינת קקיל לפי תכנית מתאר, תכנית מפורטת, בנצאת ההלקה ה־גיל באזור מגורים ג' ומותר לב־נות עליה: — בית מגורים 4 קו־מות בקשת בעלי החלקה: — ה־קלה 5% לגבעלית.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הגיל יוגיל ל־הגישה לועדה תוך מועד של 15 יום ההל מיום הפרסום הודעה זו. באם לא ותקבל כל התנגדה ב־הקופה הגיל, תובא הבקשה לאי־שור.

ב. ניתן
יו"ר הועדה המקומית
להכנון ובניה — ראשון לציון

ספורט הצפה

מאת
חיים
אביעד

הצלחת נבחרת הכדורסל - הישג חשוב לספורט הישראלי

כדורסלני ישראל הגיעו למקום השביעי המכובד באליפות העולם, לאחר טורניר מתיש * בנצחונם על קנדה גילו יכולת־שיא, בניצוחם של ברקוביץ וג'מצ'י * כמה מהצעירים השתלבו היטב במשחק הנבחרת * שוב נתגלו ליקויים במשחק ההגנה

מאת סופר „הצופה"

הצלחתה של נבחרת ישר־אל לתפוס את המקום הש־ביעי באליפות העולם בכדו־רסל הוא הישג נכבד לספורט הישראלי. „אריוה" כדורסל לא הצליחו אפילו להגיע לש־לב הצי הגמר והתיסמנות עם 12 הנבחרות המובות, ואילו ישראל הגיעה להתמודדות על המקומות 8—7 ובנצחונה מ־מרוצאי שבת על קנדה הבטה את המקום השביעי.

דרכו של נבחרת ישראל למ־קום השביעי לא היתה קלה. יש משחקים שחשפו נקודות־תורפה שלה וחלק משחקיה גילו תול־שה כלתי סובבת. חלק מנצחו נותיה השגו בדרך הקשה, ו־לטרות שעל נבי הגייר. היו מ־שחקים קלים, נאלצו להתאמץ כדי לבנות ברגע האחרון. „יש־בן בי אילו היתה מגיעה ליכו־לת־שיא היתה מצליחה לנצח בערך משחק או שניים, דבר ש־היה מקנה לה מקום גבוה עוד יותר. אך בספורט, כידוע, אין להתעסם לניתוחים בנוסח של „אילו". העובדה היא שישראל תפסה את המקום השביעי ב־עולם, הישג ללא תקדים בכדור־רסל הישראלי. הפעם היחידה שבה הגיעה לשלב האליפות היה בשנת 1954, ואז הפסה את ה־מקום השמיני. אלא שאז השתנה־פו שנות נבחרות במפעל וה. כ־די להמחיש את הישגם של הב־דורסלנים הישראליים די להו־ביר, למשל, כי נבחרת ישראל בכדורסל לא הצליחה השנה ל־העפיל לאליפות העולם בכדורגל במקסיקו ולא הצליחה להמנות עם 24 הנבחרות המובות בעולם.

ידוע כי בנבחרת הלאומית ב־כדורגל מושקעים משאבים הצו־לים לאין שיעור על אלה הכר־קשים לנבחרת הכדורסל.

נבחרת ישראל ניצחה בחומ־שה בבין עשרת המשחקים ש־קיימה. עשרה משחקים במשך כשבועיים. במזג האוויר ו.קשה שבספרד — זהו משימה הדורי־שת יכולת גופנית מצולה. הו־משחקים שבהם ניכר בי כמה מ־שחקי־הכפתן מותשים ממש. אך הרבר לא הפיה צל היכולת הידודה שנילו חלק מהשחקנים בכמה משחקים. שוב נתשפה חולשתה של הנבחנה הישראלית. אך כאשר ההתקפה פעלה כהל־בה, ושחקנים כמיקי ברקוביץ, דורון נ'מצ'י והלאחן מרסר יצ־או להתקפות מתפרצות ומהירות חיפה הדבר על רעיון בהגנה.

בשוחקה האחרון של נבחרת ישראל שהקנה לה את המקום ה־שביעי באליפות, היה מיום נ־אות להשתתפותם של כדורסל־ניבו במעגל חשוב זה. המשחק היה נגד נבחרתה החוקה של ק־נדה, וכסיומו ניצחה ישראל 84:97. המשחק זה תיזכר בעיקר המתצית הראשונה, שבה קלעה ישראל 64 נקודות לרשותה של קנדה, מול 45 נקודות של יריב־בתה. מיקי ברקוביץ שוב הו־כיח כי לא גם ליחו וכי הוא מ־סוגל להתעלות לדמה גבוהה ב־יותר. בהתצית הראשונה, שבה קלע 23 נקודות, הוביר את כשר־חקי שלו בבדי מכבי תל־אביב. דורון ג'מצ'י, שקלע ב־משחק 33 נקודות, הוכיח בי כי שירתו „מאוסמת" הוא מגלית לי־ציוף מבל מצב. אמנם, בכמה משחקים באליפות זו היה דורון ג'מצ'י חיוור למדי אך ברור כי הוא שהקר־מפתח בנבחרת ישר־אל.

האחד לאסוף ולאוואן מרסר בילו יציבות לאורך המשחקים הם מעמדי התוקף של הנבח־דת אף השחקנים הצעירים דוד־תלבו בנבחרת, ואין ספק כי כ־כה מהם מקומם מובטח בה בש־נים הקרובות.

עתה, לאחר שישובו השחקנים לישראל, בודאי ייטבו ויתחזו את המשחקים, ובעיקר את הלי־קויים ונקודות־התורפה שנחשפו בהם. אך עובדה אחת ברורה: נ־בחרת ישראל השיגה הישג ח־שוב, הסביא בבוד לעוף הכדו־רסל ולספורט הישראלי בכלל.

משחקי הכדורגל יתקיימו ביום חול שבו יהיו העסקים סגורים אחה"צ

מציע הרב ישראל מאיר לאו, רבה הראשי של נתניה

מכינוסם של ראשי המועצות הדתיות והבריחן מעי עם „חבר המועצות הדתיות", בנושא של דו קיום בין דתיים וחילוניים, העלה הרב ישראל מאיר לאו, רבה הראשי של נתניה, הצעה לפיה כל משחקי הכדו־רגל יוקמקו, בעת ובונה אחת — לעיעת אחרי הצהרים של אחד מימי השבוע.

מוסיף הרב לאו, כי הוא הגיע כבר מספר פעמים לאחר, בצו כבשלתי, את מגורת בל העסקים אחה"צ — ביום ממיים, ובאותו יום יובלו להתקיים תחרויות הכדורגל ופ־עילות ספרט אחרת.

משחקים כימי חול ימשורו גם לרבבות יהודים דתיים ל־וא לצעות בהם, ואגב כך גם להמיף הכנסות לאגודות הספורט... ואז ימי השבת והחג יהיו אימה קודש לאורדת הייחודיות האופיינית לשבתה של ישראל, תכל יוכלו לגלות בחיק המשפחה.

אגב, הוביר הרב לאו, אם באנגליה הגדולה אין מקיי־מים את משחקי הכדורגל כיום א', שהוא יום הבטוחה שב — מדוע שישראל לא תעשה בן ?!

תקציב אליצור מבטא גידול בהיקף הפעילות ובהישגים

הקריטריונים לתלוקת המשאבים לסניפים מבוססים על היקף הפעילות בד בבד עם הרמה המקצועית של הקבוצות * ועדה מיוחדת תטפל בתכנון חגיגות היובל שייערכו בעוד שנתיים

„תקציבו של מרכז אלי־צור, שאושר בשבוע שעבר, מבטא את הגידול בפעילות אינוד הסטורם בהיו ואת ר־מת הישגיו הספורטיביים, צי־יין מיכאל אליצור, יוצב ב־ורמן.

לצד הרחבת מספר הסניפים, צירוף ענפים חדשים והקמת קבוצות צעירות, תינתן בבסגרת התקציב תשומת לב מיוחדת ל־עידוד האיכות בענפים. הקרי־טריונים לחלוקת המשאבים לס־ניפים מבוססים על היקף הפע־ילות בד בבד עם הרמה ה־מקצועית של הקבוצות. חלקי הגדול של תקציב מרכז אליצור ביעוד, באופן ישיר, לפעילות הספורטיבית — בענפים „במר־בן.

מרכז אליצור ניתן „אוד יוקי" לפתיחת ההבטות לקראת הא־ליצוריה השניה. שתיערך ב־קיץ 1988 בישראל. כאירוע ה־מרכזי של הענ.ז יובל אליצור. כבו בן הוקמה עדה מיוחדת, שתטפל בתכנון חגיגות היובל ובקידום הפעילות הספורטיבית.

המרכז החלים על הצמרמות אליצור לפרייקס בית מוסדות הספורט, שיבנה ליד איצטדיון רמת גן. הבית ישמש מר־כז לכל מוסדות ומרכזי הספורט בישראל ויאחד אותם תחת קו־רת גג אחת.

עוצב סמל יובל אליצור

2,000 ספורטאים מ־20 מדינות ישתתפו ב„אליצוריה"

מרכז אליצור מחר משבבן שעבר את סמל יובל אליצור, שילווה את פעילות איגוד הספורט הרחב בשנתיים הק־רובות.

תגיות היובל מתבנונות ל־שנה 1988. במרבן תעמוד ה־אליצוריה השניה, בה ישתתפו ב־2000 ספורטאים צעירים ביו־תר מ־20 מדינות. האליצוריה, שתארח בישראל, תסכם פעילות רב־שנתית של מניפי אליצור בתפון אפריקה, אירופה, אס־טרליה ודרום אפריקה. לצד ה־אחרונה יושתתפת כתערוכת כ־אות בני נוער כ־ישראל — בני ציני מניפי אליצור.

האליצוריה השניה תוכננה ת־ילה להיערך בבד בקיץ הבא, אולם היא נדחתה בדי לשלבה בארועי היובל. לצד האלי־צוריה, יצריין יובל אליצור ב־שורה ארוכה של בפעלים, שיתי־קימו באותה שנה.

סמל יובל אליצור עוצב בידי אדי בן יהודה, שעיצב גם את סמל האליצוריה הראשונה ואת אבי־מולידו של „אליק" — קבע המבחרים.

* הספורטאים יביאו עימם ת־ירים רבים... בך בכל מקום הבמחר מלוויו של כיוכל ארגון ספורט הפעלים המוזיקרי בר־מל סמאר, שבאי לישראל מדי לתביעה את שיבוחם של הס־פרטאים משוויץ בכיתוב הפו־

מיקבץ ספורט

על ה־13 שיערך בחודש כאי של הגבה הבאה בישראל. הש־ווצרים אומרים, בי בשלחתם תכנה לא אחות מ־140 שחקנים וספורטאים בענפי ספורט שו־נים, וכדי לעודד אותם יביאו גם מאות הידדים. דוחה נקי ל־„כים" הישראלי...

* „זה חליפתי, זו תמרתי..." בבדיחה שחקני הכדורגל רבה המחמה. בנבלי קבוצות יחבו מחרונה ידיד של כיוכל שחי־קנים. בדיד מבצעים גם אפקת הליפין בין הקבוצות: שחקן ת־מרת שחקן. כך הגיעה קבוצת בתיר ירושלים לכוכבת שבשון זל אבים את שחקנה אדי סוי־סה. הכרת אפרים אביב כבי־מצא שמשון. גם בפזקה זו רבה ההתבזיון, וסרם הביעו ל־הגדר. בינתים יושבים השחק־נים „על הגדר" ומבתינים. יש לנו זמן, הם אומרים...

* ישראל בני פין—ראמבו ?! כנסיאית ישראל ישקוקו בשלב המוקדם של גביע האמנות הבינלאומית נגד פין אם יצאו הישראלית את פין המדהה, הן יתבדדו בכיבוש הראשון הנמוכה מיות. וה־מדינה ראשונה — ארגנטי־ברית. המשחקים תמיד אתפרל בעיר פראג בצ'כוסלובקיה, יי־שראיות ישראל בעיירות ח־שיפת לב רבה, בפיחוד בשבו־ניתן נגד לשחק נגד פין. הקי־בוצה הבלתי מוכרת, עדיין...

ח-פ-ין

כ־500 קבוצות של אליצור בליגות השונות

כ־500 קבוצות של אלי־צור יופיעו בעונה הבאה ב־משחקי הליגה ובתחרויות של האחדויות הספורט השונות.

מרכז אליצור צפה הקיץ כ־אמך גדול כדי להרחיב את מעגל הפעילים שלו והגדיל את מספר קבוצותיו בכ־30 אחוז. ה־שם בענף הבדורדה, בעיקר בע־מצוה קטיסל וקבוצות ילדים ונערים, ובענף סניפי־השולחן, כמו בן חל גידול בבסער ה־קבוצות בכדורגל ובשעמו עב־מים חדשים בסניפי אליצור בקי־ליעה, גיזרו וסקוש.

מתי מנכ"ל משרד הב"מ או מנכ"ל משרדו שלו נשבלי תיק?

בשבוע מלא מדינות הרץ בשלו. ברוך כלל מקום אם שמחותיו עם "שרי הרוץ". לא עם השגריריות הישראליות, אלא עצמו, או עם השר עזר וייצמן שהשיגו ע"ו ברשימה אחת לכנסת.

מדיניותו "עצמאית" של סמיר, מעורדת אחת ויכוחים בינו לבין אנשי קשרי חוץ וראשי השגריריות הישראליות בארצות הברית. אולם, אם עדיין אלה ויכוחים שהצטמצמו בתחום הפרטי, קול הדיפלומטי, הרי המצב בעל בילוון לא סמיר בארה"ב פרץ ויכוח מהותי בינו לבין ציר ישראל בוושינגטון מסביב לשאלה: אם תראה ישראל בעין יפה שסגן נשיא הי"ר גורבי בוש שלח בביקורו בישראל ביקור בדמשק?

בשבוע שציר ישראל אליקים רובינשטיין תגבר לכך בתוקף — מנכ"ל משרד ראש הממשלה סמיר שזומפיע בפני ועדת הכספים מזוזיים של ארה"ב תמך בהתלהבות בי־עצה לפיה גורבי בוש „יקפיץ" מירושלים כדי להיודע שם עם הנשיא ראמון אל־אסד.

בינתיים הבינו האמריקנים את הרמז של אינו השגריריות כי ישראל לא תראה בעין יפה שיילוב ביקור בסוריה, במסגרת ביקורו של גורבי בוש במזה"ת, יחד עם זאת — מאמר כי לכי תכל עדיין פוחה. לא מן הדין נמנע הקרע הקרוב יהיה בוש גם לדמשק, מה גם שהמקור מוסיף שסגן נשיא ארה"ב יהיה אחראי, מעל מאחורי הקלעים כדי ל־הסדיר שגישה בין בוש לבין נשיא סוריה.

מילא שהמלך חוסיין מעל לארבען פגישה כזאת. לא בידינו למנוע זאת. אבל, מפליא מאוד שמנכ"ל משרד ראש הממשלה נקט יוזמות העומדות בסתירה למדיניותו המו־רשת של מדינת ישראל.

ישראל רואה בסוריה — את האחראית לפעולות הטרור; היא רואה בה גם מחוללת מלחמה — במזה"ת. אמי שמאיימת על שלום האיזור בכלל, ועל מדינת ישראל בפרט, כך שכן חדין להציג אותה, גם בפני גורבי בוש — בתור שכזאת ולא אמי שמבקשת לשכנע „מרסנר" לשמירת שלום באזור.

מיכומם של דברים: סמיר בביקורו ב־וושינגטון עשה שרות דוב למדיניות הארץ הישראלית.

האם אין לראש הממשלה השפעה על מנכ"ל משרדו?

האם אכנם כך הדבר, מן הראוי שמר מסדר לא ישא את האחריות של מנכ"ל משרד ראש הממשלה אלא כמנכ"ל המשרד של השר בלי תיק עזר וייצמן.

מ א ר ן

„יעקובי „בשירות"

אלך ירדן?...

גר יעקובי הוא פידוע שר ההכנה והכלכלה בממשלת הנורות הלאומית. אמנם כי־ביכר לא הרעים פידוע מהי מדת הרחמנות של השר יע־קובי להכנית הכלכלית של הממשלה ולהתלהבות. ואיזה תכנים ופיתוחים נעשו ל־אורונה ע"י משרדו. אבל „לא הודעים" אינו ראוי.

לעומת זאת שומעים ר־קורים הרבה על יוזמותיו הפוליטיות של מר יעקובי ועל דעותיו כיצד להיפטר מעמדו יהודה ושומרון. וא־כן מר יעקובי שייך לאותם מתי מעט השרים, שהמשר־דים שהם מופקדים עליהם צ־רים מידי לכישוריהם ולבן „פולשים" מזמן לזמן לתי־ומר מעולה השייכים למשר־די ממשלה אחרים.

על הצעה פוליטית חדשה של השר בר יעקובי, ראוי אחמל באחד מעיתוני הצה־ר"ים. אשר יעלים להיקלע ל־מורת המלך חוסיין שלאחרי בן פתח בפעולות להגברת השפעתו בקרב ערביי יהודה ושומרון.

הרצאתו בשבת בפני חוג „יוני" של מפלגת העבודה, אמר השר יעקובי כי „על ישראל לאמוץ למעלן ידידי" ואצייה של השטחים ולהגביע מינהל עצמאי אזרחי. כיו"ש ובהרצות עוזי. אין לדעת אם „ידידיגאציה" של שטחי מולדת ארץ ישראל, היא כ־תחום נושא התכנון, שעליו מופקד השר יעקובי. דבר אי־זה בטחון, שזה משתלב היטב בתכניותיו ובשאיפותיו של המלך חוסיין להחזיר לעצמו את „השטחים הכבושים". זה לא אמר שלמות המלך זה־ידידי לפני צאתו לבגדד ב־משימת תיוך בין עיקר לסו־ריה: כי „הילת אורוזתיה של ירושלים, שהוא ראוי מפס־בת ארמונו ברמת עמון, מו־מרה לו באורת קבע כי ה־עיר הזו וקוקה לו וכי תרוש־בי השטחים וקוקים לו. יית־כן כי הש. גד יעקובי, הת־רב לסייע לו למלך הירדני להגשים את שאיפותיו. „זה אופציה" אולי מתה, אבל „הידיגיאציה" קיימת.

ויולי בכל זאת הגיע הזמן שראש הממשלה שמעון פרס יעמיד את שריו על מקומם ויפגע מהם מסירת הצהרות פוליטיות בנושאים שאינם שייכים לתחומי פעולתם?

מ ג ־ ל

לדחות על־הסף...

של התנועה הדתית. הם יפי שבחה ותקוה לאלפי חברים ותיקים ובעירים גם לאלה שי־לא בחרו בעיריה להעדיף ו־גם לאלה שלא הבחירו את עצמם כלל לבחירה, מתוך ר־גש חברי כן, שהגיע הזמן לפנות את המקום לחברים הדרשים ובוכים בהם. ובכך לבנות תנועה דתית לאומית שהיה ומבטיחה יותר לעתי־דן של הדתות הדתיות ל־אומיות.

כלל ציבור החברים שקוה, שוותרנות ובגרות־ביבוב. שעשו עבודה גמלאה כל כך. כאר־גון המפקד ועריכת הבחירה, שעברו פחות או יותר בסדר ובקרוב מעיים. — יסיימו את המלאכה. ישלימו אותה. אל תוים ־ חסל סדר הסלולות. ־ ועדות מיוחדים. קבוצות ־ תכלים מאורגן הבה צירו הר־ודעיה הם אלה שהחברים מאמינים בהם. אלמה שיהיו לחמיכת החברים, או שמוגר חשש לבישלון לא. הבטיחו כלל את מועמדותם לבחירה. — אייבים להשתם עם בוד־לם להתכבד ולשבת מבית ראו יש ביניהם בעלי יכולות מרובות. כאלה ששערוריות הלבינו בשירות התנועה. אבל מה לעשות, מדובר כאן ב־חידוש. מני התנועה, לגבי אר־חה מאותן תופעות שלילות שנלוו אליה בשנים האחרו־נות, ואשר לא בעמדו הן אשר־מות בירידת קרבן, כחה ו־השפעתה של התנועה, ולכן אין לערוך שום שינויים או הוספת צירים שלא נבחרו כחוק, אלא להעניק להם מע־דם, מתוך התחשבות בעבר שלהם. אם מדובר בסתם מ־

תוהה של כבוד. צירים ללא זכות הצבעה והכרעה — גי־וא. אבל אם מדובר בהענקת זכויות מלאות. בדגנים ובי־הכרעות כמו לצירים שנבחרו — שזה בכך משום מעשה בלתי דמוקראטי ובלתי צי־בורי. והוא שוכר בפתילה מחלשת לכל מה שהוגדרה דור באה לשנות.

אני יודע, שיש בעלי תפ־קידים הרוצים להיבחר לקרב־ציות נוספות. אבל הם עלו־לים להיכשל, מכח הפלגה האומרת שבחירתם הנוסחת אפשרית רק אם יחמכו בהם 60 אחוז מצירי הועידה. מס־תבר שיש כישוב שמצא „מ־ריקי" כיצד להביבים בדרך ה־אחורית מסבר אנ"ש שבשעת הצבעה יוכלו להבריע בשר־ערבה הדרוש.

הצעה זו לוותיסף 57 צירים „מיוחסים" בלי שנבחרו ב־אוהל דמוקראטי ולא קיבלו את תמיכת החברים לאלף הצירים הנבחרים (מסגר גב־בד למדי) ולתעניק להם זכות הצבעה והכרעה — היא ב־ויקן אחוז לבב, שכל מעשי הבחירות יבוטלו. המסקר ה־תבחירות — דאי לבצוע אוב־תו ריפיה את מצבי מעט אם אחרי כל. המאמצים המרובים שנעשו לקבל הסיעות, הפר־סומת החברים, או שמוגר חשש לבישלון לא. הבטיחו כלל את מועמדותם לבחירה. — אייבים להשתם עם בוד־לם להתכבד ולשבת מבית ראו יש ביניהם בעלי יכולות מרובות. כאלה ששערוריות הלבינו בשירות התנועה. אבל מה לעשות, מדובר כאן ב־חידוש. מני התנועה, לגבי אר־חה מאותן תופעות שלילות שנלוו אליה בשנים האחרו־נות, ואשר לא בעמדו הן אשר־מות בירידת קרבן, כחה ו־השפעתה של התנועה, ולכן אין לערוך שום שינויים או הוספת צירים שלא נבחרו כחוק, אלא להעניק להם מע־דם, מתוך התחשבות בעבר שלהם. אם מדובר בסתם מ־

מ' בן זאב

„חדשה מרעישה"...

חיים אלוני יצאה

ליון!...

כבל מהירויות החדשות ב־„קול ישראל" מתבטל, הזל במהירות המיסוך בלמה ידי־עה מרעישה: חברת הכבלת שוולמית אלוני, יצאה ליון.

החדשה הזו היתה תשובה עד כדי כך, שאת הודעה על פתיחת ועידת המפדל דתו אחרי שהוגה, ובהרחבה ניכרת על מפשה של הגב' אלוני ליון. „לשיחות עם אשתו של שר הדתון היוגל". 120 חברי כנסת יש לנו, ב־רוך השם. ואיך אפשר לתפ־ביר את תרגישות הזו של הכתבים הפרלמנטרים, תושבי „נבחרתי" של חברי כנסת. ותמיד נמצים אלה של קומץ אנשי השמאל, המיצגים רשימות נפל. מה משרה של אותה „פרוטקציה"?...

ח־ם־ן

מן המעיין

לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום (במדבר ב"ה ל"ב) על דרך, תפשט הבטיחו חקב"ה לפינחס בבר־רית שלום שלא יפחד מאוזי זמרי שלא יק־קמו נקמת נקמה? והיתה לו ולזרעו אחריו ב־רית בהונת עולם, ש־תהיה לו הכהונה נצ־חיה.

פנחס רבנו בחיי

נרשמו לנשואין

לתל־אביב־יפו והמחוז

מסלוי לסיף בן אברהם (גרוש) עירק—תיא; מסלוי כרמלה בת מנחם (גרושה) ישראל—תיא.

דיזדוביץ מרדכי בן יהושע ישר־אל (גרוש) ישראל—תיא; אבן (ס־גל) אלנה (רות) בת ישראל (גרו־שה) ישראל—ב"ב.

אוטמן דניאל בן יציש (רוק) ישראל—תיא; רגיס סלי בת משה (רוקה) ישראל—בת"ים.

גוילי עמוס בן צורי (רוק) ישר־אל—ק. גרות; קופרמן ענת בת אר־תן (רוקה) ישראל—ירושלים.

יסופוב אליעזה בן אוריאל (ר־וק) בריה"מ—תיא; אינברגיטוב (ר־חל) לריסה בת ראפל (רוקה) בר־ה"מ—תיא.

שמעוני שמעון בן ברוך (אלמן) אפגניסטן—תיא; קריל מזל צפורה. בת ברוך (גרושה) אפגניסטן—ירו־שלים.

הרצוג נחום בן שמואל (רוק) ישר־אל—תיא; תרנה רוגית בת סלים (רוקה) ישראל—ר"ג.

תייר פטיקם עמוס בן שלמה (ר־וק) ישראל—תיא; יצהרי ליאורה בת אבנר (רוקה) ישראל—פ"ת.

שמעוני דני בן גפתלי (רוק) ישר־אל—תיא; משולם רויסל בת עזרא (רוקה) ישראל—תיא.

שטרלר יוסף יהודה בן דב (רוק) ישראל—ב"ב; אלבשטיין תמר בת דב (רוקה) ישראל—תיא.

ביכלר דן בן ספסן (רוק) פ"ת—תיא; זינגר שרה שירה בת שוביה (רוקה) ישראל—תיא.

מללר מיכאל בן אמנון (רוק) ב־ריה"מ—אחוד; בוגדנובסקי אולגה בת אלכסנדר (רוקה) בריה"מ—ב"ש.

פוטרניק טוביה בן מרדכי (רוק) פ"ת—נבי השלושה; מדמון אירים בלה בת צבי (רוקה) פ"ת—לוט אב־גילס.

קרמני יוסף בן רפ (רוק) ישראל—תיא; ישראלי מגלית בת שמעון (רוקה) ישראל—תיא.

קוקס יצחק בן דוד (רוק) ארג־נטינה—תיא; וגר רחל בת נחמן (ר־וקה) תיא—תיא.

בעמני נסים בן מרדכי (רוק) ישר־אל—חולון; אסיאג פרגלית בת א־לברט (רוקה) ישראל—תיא.

אלמליח מרדכי בן יוסף (רוק) ישראל—תיא; עזרן שולה בת עזר (רוקה) ישראל—תיא.

כהן עוסר בן ראובן (רוק) ישר־אל—ערצליה; ליברמן צדיקה בת אברהם (רוקה) ישראל—חולון.

שמעוני (מנסור סעיד) יעקב בן שמעון סעיד (גרוש) עדן—תיא; ש־עוני (אביגיל) רות בת ישראל (ג־רושה) תיא—תיא.

פיטאנו ירון בן שמעון. (רוק) ישראל—תיא; לוי רבינל בת שמעון (רוקה) ישראל—תיא.

שפיגל אהוד בן אמנון (רוק) פ"ת —תיא; פרג אורנה בת עזרא (רוקה) ישראל—תיא.

פלק יוסף בן גרושם (רוק) אר־ה"ב—תיא; שמאי נאות בת חיים (רוקה) ישראל—דימונה.

ירושלמי גדי בן מרדכי (רוק) ישראל—תיא; רוזנפלד תמרה בת בנימין (רוקה) ישראל—רח"ש.

גבאי מולחוי יצחק בן יוסף (ר־וק) פרס—תיא; איצקוביץ מלכה בת צבי (רוקה) ישראל—גן חיים.

אוזלאי ערן בן מאיר (רוק) ישר־אל—אילת; אוזלאי רונית בת יצ־חק (רוקה) ישראל—אילת.

בהירי יעקב בן שלום (גרוש) ישר־אל—תיא; רסנו בת עמי בת ש־למה (גרושה) ישראל—תיא.

סצמצי יוסף בן אהרן (רוק) פ־רס—חולון; רוקח סיכל בת אברהם (רוקה) ישראל—ביתשמש.

אמיר אריה בן סלבטור (גרוש) בולגריה—תיא; לבאריי יעל בת אלכסנדר (גרושה) ישראל—תיא.

קולכשטיין עמי בן מקס (רוק) ישראל—נתניה; בוילב נגלי אלונים בת יהוה (רוקה) שוויץ—תיא.

קריף אפרים בן אברהם (רוק) ישר־אל—תיא; שתיה נורית בת מאיר (רוקה) ישראל—נבי שמואל.

הלוי אברהם בן ויליאם (רוק) ישראל—תיא; שוחרי יעל בת משה יוסף (רוקה) ישראל—ר"ג.

גלצר יוסף בן אידל (רוק) ארג־נטינה—תיא; רוזמים אורנת בת ר־חמים (רוקה) ישראל—ר"ג.

אלפרוביץ אילן יולמן בן משה (ר־וק) תיא—תיא; תלמי מוריאל אמה בת סימון (רוקה) צרפת—רה"ש.

סימון יוסף בן יהושע (רוק) ישר־אל—ב"ב; פוסטרו אירים רגינה בת יוסף (גרושה) ישראל—פ"ת.

ירושלמי חיים בן שבחאי (רוק) תורכיה—נתניה; רותם (אוזדיק) ח־גי (חנה) בת אהרן (רוקה) ב"ש—הרצליה.

מרון יעקב בן ראובן (רוק) ישר־אל—תיא; יעקובוביץ (קרנגו) מ־רסין בת זק (גרושה) צרפת—תיא.

אלון עמיצור בן נורג (רוק) ישר־אל—תיא; וילסי סימון בת שמואל (רוקה) ישראל—תיא.

קדושים מנשה בן בנימין (רוק) אירן—תיא; קציר מרים בת מאיר (רוקה) אירן—ר"ג.

בן ארי מיכאל בן יחונתן (גרוש) מרוקו—תיא; אלאלוף ידידה ח. בת אלעזר (גרושה) ישראל—רעננה.

פרשקו הדרון בן אברהם (רוק) ישראל—תיא; חזקאל רותי בת מנ־רוסה חיים עזרי בן חצני (רוק) פ־רס—תיא; כהן מרגב בת עזיז (רד־קה) אירן—ראש"צ.

רן רוגן בן חיים (רוק) ישראל—תיא; אשבורן (ארגן) אביגל נעמי בת דוד (רוקה) הולנד—ירושלים.

צולשקי יצחק בן ברוך (רוק) אוריגואי—תיא; שלום אסנת בת דוד (רוקה) צפת—תיא.

קיימן אלכסנדר בן מרציי (רוק) בריה"מ—תל־אביב; מיאל נאנגי בת אברהם (רוקה) תיא—תיא.

חדבאג רפי בן יצחק (רוק) ישראל —בארשבע; האנשטיין דוד בת הי־רש (רוקה) ישראל—באר־שבע.

פרגי אלון אליהו בן משה (רוק) ישראל—עומר; ריבנזון אביבה בת הגרי (רוקה) רומניה—אשקלון.

צרותי מאיר בן ויקטור חיים (ר־וק) ישראל—באר־שבע; נזר נהרית בת ששון (רוקה) ישראל—באר־שב.

שניאור (סיניאר) יעקב בן משה (אלבן) פורוקו—ירושלים; קורוצקין (קורודקין) (ביטון) חביבה בת דוד מרוקו—ירושלים.

שטריק מאיר בן עבור (אורי) (רוק) ישראל—תל־אביב; בן־יעקב מירה בת יעקב (רוקה) ישראל—ירושלים.

מולדאנו שמואל סאם מרוקו—ס־פרד; אבגאלי נירה בת ראובן (ר־וקה) ישראל—מזרח.

כשתבו לביטוחיכם אצל הבר־הרן אשר ביטוח

שבב אילן בן אליהו (רוק) מושב רינתיה; מיגק רבקה נעמי בת נתן (רוקה) ירושלים—אוטפליה.

אליהו שבעון בן בחביה (רוק) ישראל—נבעת כה; עטר אילה בת ציון (רוקה) ישראל—נתניה.

הרב דוד בכריר מאיר הנכי הרב המשגיח ראש־הקהל

הב רוני בן שלום מראש הצין (רוק) ישראל; חבקר צפורה בת שמחה מבאר שבע (רוקה) ישראל.

יהוד זכריה בן יוסף מהרצליה (ב־רוש) עדן; זכריה אסתר בת חסן מ־ראש הצין (רוקה) ישראל.

עמראני צוריאל בן שמואל מרה"ע (רוק) ישראל; חלא רוחמה בת יחזי אל מרה"ע (רוקה) ישראל.

הודעה המקומית לתכנון ולבניה העיר חיפה

הודעה על פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה התשכ"ה — 1965

ניתנת בזה הודעה כי הגושה ב־קשה על ידי — בשמה שחם, שטי־נר, בואנגס, לבנר, ברן — לאפ־רוחב אמל וזלא בסי 12—8 חל־קה 24 בגוש 10803 כרמל צרפתי. תבקשה כרוכה בפיתוי שטח של כ"11 מ"ר מעל לטיחר, לדיירה.

אפשר לציין בבקשה במפלגה ל־פיקחה על הבניה, בבנין הפיירה, רחוב ביאליק 3, חיפה, בימים: א', ג', ה' בין השעות: 08.00—11.30. המפנין להגיש התנגדות לב־בקשה צבי בן שלומון (רוק) ישר־אל—באר־שבע; ארמה אביגה (חנה) בת ימין (רוקה) ישראל—חולון.

הרבנות הראשית המקומה הרחוית — ירושלים

בן־אהרן (אהרן) יצחק אריצ בן משה (גרוש) ישראל—ירושלים; טויזר אורילי בת ראפל (רוקה) ישר־ראל—ירושלים.

אליש ידידיה הרצל בן אליהו (ר־וק) באר־שבע—באר־שבע; שורים אבי בן יוסף (דיק) מרוקו —באר־שבע; כהן ליאת בת אלי (רוקה) ישראל—תל־אביב־יפו.

מימון נסים אבנר בן אלפרד (ר־וק) ישראל—אופקים; אריאלי אל־בנגדרה יצל (אלחמה) בת מרדכי (רוקה) ישראל—באר־שבע.

פסטרנק שלמה מאיר בן אריה־ליבוש (רוק) ישראל—בני־ברק; ר־מן ליזה בת אריה (רוקה) ישראל—באר־שבע.

מנשה דוד בן אברהם (רוק) ישר־ראל—באר־שבע; רגינו אורנה בת יהושע (רוקה) ישראל—באר־שבע.

בר־שטרים אברהם בן יחיא (רוק) ישראל—באר־שבע; שרף אסתר בת אברהם (רוקה) ישראל—דימונה.

מוסן סימון בן גיסים (רוק) מרד־קו—באר־שבע; קירץ מיכל בת ראפל (רוקה) ישראל—באר־שבע.

מואל שלמה בן יעקב (רוק) מ־רוקו—באר־שבע; לוי אסתר בת יצ־חק (רוקה) ישראל—אופקים.

זריד יצחק בן יוסף (רוק) ישר־אל—רעננה; איבגי שרה בת יצחק (רוקה) מרוקו—ירושלים.

בן ארוש שמעון בן מאיר (גרוש) ישראל—באר־שבע; אבוטבול אסתר אדוארדו—תיא; שלום אסנת בת דוד (רוקה) צפת—תיא.

קיימן אלכסנדר בן מרציי (רוק) בריה"מ—תל־אביב; מיאל נאנגי בת אברהם (רוקה) תיא—תיא.

אסיאס דני בן ארמנד (רוק) ישר־ראל—באר־שבע; אדרי אליזבט בת מאיר (רוקה) ישראל—באר־שבע.

בוסקילה צבי בן שלומון (רוק) ישראל—באר־שבע; ארמה אביגה (חנה) בת ימין (רוקה) ישראל—חולון.

הרבנות הראשית המקומה הרחוית — לתל־אביב־יפו והמחוז

מסלוי לסיף בן אברהם (גרוש) עירק—תיא; מסלוי כרמלה בת מנחם (גרושה) ישראל—תיא.

דיזדוביץ מרדכי בן יהושע ישר־אל (גרוש) ישראל—תיא; אבן (ס־גל) אלנה (רות) בת ישראל (גרו־שה) ישראל—ב"ב.

אוטמן דניאל בן יציש (רוק) ישראל—תיא; רגיס סלי בת משה (רוקה) ישראל—בת"ים.

גוילי עמוס בן צורי (רוק) ישר־ראל—ק. גרות; קופרמן ענת בת אר־תן (רוקה) ישראל—ירושלים.

יסופוב אליעזה בן אוריאל (ר־וק) בריה"מ—תיא; אינברגיטוב (ר־חל) לריסה בת ראפל (רוקה) בר־ה"מ—תיא.

שמעוני שמעון בן ברוך (אלמן) אפגניסטן—תיא; קריל מזל צפורה. בת ברוך (גרושה) אפגניסטן—ירו־שלים.

הרצוג נחום בן שמואל (רוק) ישר־ראל—תיא; תרנה רוגית בת סלים (רוקה) ישראל—ר"ג.

תייר פטיקם עמוס בן שלמה (ר־וק) ישראל—תיא; יצהרי ליאורה בת אבנר (רוקה) ישראל—פ"ת.

שמעוני דני בן גפתלי (רוק) ישר־ראל—תיא; משולם רויסל בת עזרא (רוקה) ישראל—תיא.

שטרלר יוסף יהודה בן דב (רוק) ישראל—ב"ב; אלבשטיין תמר בת דב (רוקה) ישראל—תיא.

ביכלר דן בן ספסן (רוק) פ"ת—תיא; זינגר שרה שירה בת טוביה (רוקה) ישראל—תיא.

מללר מיכאל בן אמנון (רוק) ב־ריה"מ—אחוד; בוגדנובסקי אולגה בת אלכסנדר (רוקה) בריה"מ—ב"ש.

פוטרניק טוביה בן מרדכי (רוק) פ"ת—נבי השלושה; מדמון אירים בלה בת צבי (רוקה) פ"ת—לוט אב־גילס.

קרמני יוסף בן רפ (רוק) ישראל —תיא; ישראלי מגלית בת שמעון (רוקה) ישראל—תיא.

קוקס יצחק בן דוד (רוק) ארג־נטינה—תיא; וגר רחל בת נחמן (ר־וקה) תיא—תיא.

בעמני נסים בן מרדכי (רוק) ישר־ראל—חולון; אסיאג פרגלית בת א־לברט (רוקה) ישראל—תיא.

אלמליח מרדכי בן יוסף (רוק) ישראל—תיא; עזרן שולה בת עזר (רוקה) ישראל—תיא.

כהן עוסר בן ראובן (רוק) ישר־ראל—ערצליה; ליברמן צדיקה בת אברהם (רוקה) ישראל—חולון.

שמעוני (מנסור סעיד) יעקב בן שמעון סעיד (גרוש) עדן—תיא; ש־עוני (אביגיל) רות בת ישראל (ג־רושה) תיא—תיא.

פיטאנו ירון בן שמעון. (רוק) ישראל—תיא; לוי רבינל בת שמעון (רוקה) ישראל—תיא.

שפיגל אהוד בן אמנון (רוק) פ"ת —תיא; פרג אורנה בת עזרא (רוקה) ישראל—תיא.

פלק יוסף בן גרושם (רוק) אר־ה"ב—תיא; שמאי נאות בת חיים (רוקה) ישראל—דימונה.

ירושלמי גדי בן מרדכי (רוק) ישראל—תיא; רוזנפלד תמרה בת בנימין (רוקה) ישראל—רח"ש.

גבאי מולחוי יצחק בן יוסף (ר־וק) פרס—תיא; איצקוביץ מלכה בת צבי (רוקה) ישראל—גן חיים.

אוזלאי ערן בן מאיר (רוק) ישר־ראל—אילת; אוזלאי רונית בת יצ־חק (רוקה) ישראל—אילת.

בהירי יעקב בן שלום (גרוש) ישר־ראל—תיא; רסנו בת עמי בת ש־למה (גרושה) ישראל—תיא.

סצמצי יוסף בן אהרן (רוק) פ־רס—חולון; רוקח סיכל בת אברהם (רוקה) ישראל—רחובות.

אמיר אריה בן סלבטור (גרוש) בולגריה—תיא; לבאריי יעל בת אלכסנדר (גרושה) ישראל—תיא.

קולכשטיין עמי בן מקס (רוק) ישראל—נתניה; בוילב נגלי אלונים בת יהוה (רוקה) שוויץ—תיא.

קריף אפרים בן אברהם (רוק) ישר־ראל—תיא; שתיה נורית בת מאיר (רוקה) ישראל—נבי שמואל.

הלוי אברהם בן ויליאם (רוק) ישראל—תיא; שוחרי יעל בת משה יוסף (רוקה) ישראל—ר"ג.

גלצר יוסף בן אידל (רוק) ארג־נטינה—תיא; רוזמים אורנת בת ר־חמים (רוקה) ישראל—ר"ג.

אלפרוביץ אילן יולמן בן משה (ר־וק) תיא—תיא; תלמי מוריאל אמה בת סימון (רוקה) צרפת—רה"ש.

סימון יוסף בן יהושע (רוק) ישר־ראל—ב"ב; פוסטרו אירים רגינה בת יוסף (גרושה) ישראל—פ"ת.

ירושלמי חיים בן שבחאי (רוק) תורכיה—נתניה; רותם (אוזדיק) ח־גי (חנה) בת אהרן (רוקה) ב"ש—הרצליה.

מרון יעקב בן ראובן (רוק) ישר־ראל—תיא; יעקובוביץ (קרנגו) מ־רסין בת זק (גרושה) צרפת—תיא.

אלון עמיצור בן נורג (רוק) ישר־ראל—תיא; וילסי סימון בת שמואל (רוקה) ישראל—תיא.

קדושים מנשה בן בנימין (רוק) אירן—תיא; קציר מרים בת מאיר (רוקה) אירן—ר"ג.

בן ארי מיכאל בן יחונתן (גרוש) מרוקו—תיא; אלאלוף ידידה ח. בת אלעזר (גרושה) ישראל—רעננה.

פרשקו הדרון בן אברהם (רוק) ישראל—תיא; חזקאל רותי בת מנ־רוסה חיים עזרי בן חצני (רוק) פ־רס—תיא; כהן מרגב בת עזיז (רד־קה) אירן—ראש"צ.

רן רוגן בן חיים (רוק) ישראל—תיא; אשבורן (ארגן) אביגל נעמי בת דוד (רוקה) הולנד—ירושלים.

צולשקי יצחק בן ברוך (רוק) אוריגואי—תיא; שלום אסנת בת דוד (רוקה) צפת—תיא.

קיימן אלכסנדר בן מרציי (רוק) בריה"מ—תל־אביב; מיאל נאנגי בת אברהם (רוקה) תיא—תיא.

אסיאס דני בן ארמנד (רוק) ישר־ראל—באר־שבע; אדרי אליזבט בת מאיר (רוקה) ישראל—באר־שבע.

בוסקילה צבי בן שלומון (רוק) ישראל—באר־שבע; ארמה אביגה (חנה) בת ימין (רוקה) ישראל—חולון.

הרבנות הראשית המקומה הרחוית — ירושלים

בן־אהרן (אהרן) יצחק אריצ בן משה (גרוש) ישראל—ירושלים; טויזר אורילי בת ראפל (רוקה) ישר־ראל—ירושלים.

אליש ידידיה הרצל בן אליהו (ר־וק) באר־שבע—באר־שבע; שורים אבי בן יוסף (דיק) מרוקו —באר־שבע; כהן ליאת בת אלי (רוקה) ישראל—תל־אביב־יפו.

מימון נסים אבנר בן אלפרד (ר־וק) ישראל—אופקים; אריאלי אל־בנגדרה יצל (אלחמה) בת מרדכי (רוקה) ישראל—באר־שבע.

פסטרנק שלמה מאיר בן אריה־ליבוש (רוק) ישראל—בני־ברק; ר־מן ליזה בת אריה (רוקה) ישראל—באר־שבע.

מנשה דוד בן אברהם (רוק) ישר־ראל—באר־שבע; רגינו אורנה בת יהושע (רוקה) ישראל—באר־שבע.

בר־שטרים אברהם בן יחיא (רוק) ישראל—באר־שבע; שרף אסתר בת אברהם (רוקה) ישראל—דימונה.

מוסן סימון בן גיסים (רוק) מרד־קו—באר־שבע; קירץ מיכל בת ראפל (רוקה) ישראל—באר־שבע.

מואל שלמה בן יעקב (רוק) מ־רוקו—באר־שבע; לוי אסתר בת יצ־חק (רוקה) ישראל—אופקים.

זריד יצחק בן יוסף (רוק) ישר־אל—רעננה; איבגי שרה בת יצחק (רוקה) מרוקו—ירושלים.

בן ארוש שמעון בן מאיר (גרוש) ישראל—באר־שבע; אבוטבול אסתר אדוארדו—תיא; שלום אסנת בת דוד (רוקה) תולנד—ירושלים.

צולשקי יצחק בן ברוך (רוק) אוריגואי—תיא; שלום אסנת בת דוד (רוקה) צפת—תיא.

קיימן אלכסנדר בן מרציי (רוק) בריה"מ—תל־אביב; מיאל נאנגי בת אברהם (רוקה) תיא—תיא.

אסיאס דני בן ארמנד (רוק) ישר־ראל—באר־שבע; אדרי אליזבט בת מאיר (רוקה) ישראל—באר־שבע.

בוסקילה צבי בן שלומון (רוק) ישראל—באר־שבע; ארמה אביגה (חנה) בת ימין (רוקה) ישראל—חולון.

הרבנות הראשית המקומה הרחוית — לתל־אביב־יפו והמחוז

מסלוי לסיף בן אברהם (גרוש) עירק—תיא; מסלוי כרמלה בת מנחם (גרושה) ישראל—תיא.

דיזדוביץ מרדכי בן יהושע ישר־אל (גרוש) ישראל—תיא; אבן (ס־גל) אלנה (רות) בת ישראל (גרו־שה) ישראל—ב"ב.

אוטמן דניאל בן יציש (רוק) ישראל—תיא; רגיס סלי בת משה (רוקה) ישראל—בת"ים.

גוילי עמוס בן צורי (רוק) ישר־ראל—ק. גרות; קופרמן ענת בת אר־תן (רוקה) ישראל—ירושלים.

יסופוב אליעזה בן אוריאל (ר־וק) בריה"מ—תיא; אינברגיטוב (ר־חל) לריסה בת ראפל (רוקה) בר־ה"מ—תיא.

שמעוני שמעון בן ברוך (אלמן) אפגניסטן—תיא; קריל מזל צפורה. בת ברוך (גרושה) אפגניסטן—ירו־שלים.

הרצוג נחום בן שמואל (רוק) ישר־ראל—תיא; תרנה רוגית בת סלים (רוקה) ישראל—ר"ג.

תייר פטיקם עמוס בן שלמה (ר־וק) ישראל—תיא; יצהרי ליאורה בת אבנר (רוקה) ישראל—פ"ת.

שמעוני דני בן גפתלי (רוק) ישר־ראל—תיא; משולם רויסל בת עזרא (רוקה) ישראל—תיא.

שטרלר יוסף יהודה בן דב (רוק) ישראל—ב"ב; אלבשטיין תמר בת דב (רוקה) ישראל—תיא.

ביכלר דן בן ספסן (רוק) פ"ת—תיא; זינגר שרה שירה בת טוביה (רוקה) ישראל—תיא.

מללר מיכאל בן אמנון (רוק) ב־ריה"מ—אחוד; בוגדנובסקי אולגה בת אלכסנדר (רוקה) בריה"מ—ב"ש.

פוטרניק טוביה בן מרדכי (רוק) פ"ת—נבי השלושה; מדמון אירים בלה בת צבי (רוקה) פ"ת—לוט אב־גילס.

קרמני יוסף בן רפ (רוק) ישראל —תיא; ישראלי מגלית בת שמעון (רוקה) ישראל—תיא.

קוקס יצחק בן דוד (רוק) ארג־נטינה—תיא; וגר רחל בת נחמן (ר־וקה) תיא—תיא.

בעמני נסים בן מרדכי (רוק) ישר־ראל—חולון; אסיאג פרגלית בת א־לברט (רוקה) ישראל—תיא.

אלמליח מרדכי בן יוסף (רוק) ישראל—תיא; עזרן שולה בת עזר (רוקה) ישראל—תיא.

כהן עוסר בן ראובן (רוק) ישר־ראל—ערצליה; ליברמן צדיקה בת אברהם (רוקה) ישראל—חולון.

שמעוני (מנסור סעיד) יעקב בן שמעון סעיד (גרוש) עדן—תיא; ש־עוני (אביגיל) רות בת ישראל (ג־רושה) תיא—תיא.

פיטאנו ירון בן שמעון. (רוק) ישראל—תיא; לוי רבינל בת שמעון (רוקה) ישראל—תיא.

שפיגל אהוד בן אמנון (רוק) פ"ת —תיא; פרג אורנה בת עזרא (רוקה) ישראל—תיא.

פלק יוסף בן גרושם (רוק) אר־ה"ב—תיא; שמאי נאות בת חיים (רוקה) ישראל—דימונה.

ירושלמי גדי בן מרדכי (רוק) ישראל—תיא; רוזנפלד תמרה בת בנימין (רוקה) ישראל—רח"ש.

גבאי מולחוי יצחק בן יוסף (ר־וק) פרס—תיא; איצקוביץ מלכה בת צבי (רוקה) ישראל—גן חיים.

אוזלאי ערן בן מאיר (רוק) ישר־ראל—אילת; אוזלאי רונית בת יצ־חק (רוקה) ישראל—אילת.

בהירי יעקב בן שלום (גרוש) ישר־ראל—תיא; רסנו בת עמי בת ש־למה (גרושה) ישראל—תיא.

סצמצי יוסף בן אהרן (רוק) פ־רס—חולון; רוקח סיכל בת אברהם (רוקה) ישראל—רחובות.

אמיר אריה בן סלבטור (גרוש) בולגריה—תיא; לבאריי יעל בת אלכסנדר (גרושה) ישראל—תיא.

קולכשטיין עמי בן מקס (רוק) ישראל—נתניה; בוילב נגלי אלונים בת יהוה (רוקה) שוויץ—תיא.

קריף אפרים בן אברהם (רוק) ישר־ראל—תיא; שתיה נורית בת מאיר (רוקה) ישראל—נבי שמואל.

הלוי אברהם בן ויליאם (רוק) ישראל—תיא; שוחרי יעל בת משה יוסף (רוקה) ישראל—ר"ג.

גלצר יוסף בן אידל (רוק) ארג־נטינה—תיא; רוזמים אורנת בת ר־חמים (רוקה) ישראל—ר"ג.

אלפרוביץ אילן יולמן בן משה (ר־וק) תיא—תיא; תלמי מוריאל אמה בת סימון (רוקה) צרפת—רה"ש.

סימון יוסף בן יהושע (רוק) ישר־ראל—ב"ב; פוסטרו אירים רגינה בת יו

هكذا من الأصل

ההסתדרות: להעמיד השכר ההתחלתי על 500 ש"ח

כ־50% מהשכר הממוצע במשק

מאת כתבנו בתל־אביב

נציגי ההסתדרות מעמיד על השכר השכר ההתחלתי יהיה 500 שקל ליום חדשים, כ־500 אחוזים מ־ השכר הממוצע במשק.

המו"מ בין המעסיקים לבין נציגי ההסתדרות והאגף לאיגוד המקצועי יתקיים השבוע. ברציפות, בשתמגמה היא — לסיים עד סוף החודש את הסגעים ולחתום על הסכם שכר חדש.

טופר „הצופה" מוסיף כי ההס־ תדרות הזהירה את המעסיקים שאם לא ייחתם הסכם השכר החדש עד סוף חודש יולי, כלומר בתוך ה־ שבוע, יכרז מסה הפעולה של ההסתדרות על סכסוך עבודה בכל מגזרי המשק הציבורי־ממשלתי, ש משמעותו — קיומה האפשרי של שביתה כללית בעוד שבועיים.

ההעשיינים: עלות השכר — פגיעה בכושר התחרות של ישראל

ביעתיים נטען כי המעסיקים ר־ בעיקר התעשיינים המרסים מוכא־ גים מהצורך לשלם תוספות שכר ניכרות.

יו"ר הוועדה להכנסת מיניסום של התאחדות התעשיינים, דן פרופר אמר כי עלות העבודה בישראל מעיקה על המעסיקים. לדבריו מא־ בדת ישראל מדי שנה את כושר התחרות שלה בעולם ומה שמסייע לה בתחרות הם דרגות השכר ה־ נמוכות במשק אך אם עלות העבודה תהיה נבוהה, לימת הסכנה שכושר התחרות, באמור, ייורד.

לדבריו, מצביעים מחקרים ש־ נעדכו בעולם הערבי על כך ש־ העלאת שכר מינימום יוצרת יחלין שלישי אל אבטלה ונורדת לא מעט מגירת המפעלים ואבדן מקומות עבודה בשל כך שהמעסיק אינו יכול לעמוד בעליות שכר בנוסות יותר.

התעשיינים מוחדים מקביעת שכר מינימום במשק באמצעות חוק, שכן לדבריהם יגרום זה־ רוך איגפלציוני. כאמור קבעו נציגי ההסתדרות שאין מקום לד־ ויש להעביר את השכר ההתחלתי ל־ 500 שקלים חדשים.

עובדי המסחר והתעשיה מחדשים העיצומים

הורו לחבריהם בין היתר לא להוציא כשר מבתי קרור ולהפסיק לשלם סובסידיות

עובדי משרד המסחר והתע־ שיה מחדשים את העיצומים, בהם החלו לפני עשרה ימים, במחאה על הכמיהות הנחוצים וכיסים של השר אריאל שרון לקבוע מחירים חדשים, שהם לדעתם „מחירים פוליטיים".

הצבדים פנו, כזכור, לבניין ש־ הרה לשרון לא לטנות את נצר־ גיו הבכירים, והתגובה על כך בסרב השר לדון עם ועד העובד־ דים על תביעות אחרות שהעלו ב־ נגע לשכר ותנאי העובדים. השר הביע כי הצבדים יבטלו את ה־ בריך וימצאו מלתעבדים בכל ה־ קשר לשירות עובדים.

בתגובה של בן הורו ועדי ה־ עובדים לא להוציא בשר מבתי־ הבה החלו לפני עשרה ימים, בהמשך על הפסקת לשלם סובסי־ דיות והשלומים אחדים לספקים ר־ לקניינים, ולהפסיק את הפיקוח ר־ הפיסלי בנושא המחירים והביקורת של פי המדינה ומשקלות.

כמו בן הפסיקו העובדים להר־ ציא אישורים למפעלים מאושרים, להקצות קרקעות ומבנים לכבל שר־ זות טלפוניות ולקבל קהל מכל המגיעים בארץ.

מתרגו הכלכלי בירושלים מר־ סר כי מיום מבריל המשרד יורם בליוונסקי הודיע כי לא צפוי כל מחסור בבשר לאכלוסיה, עם זאת נמצע מלהודיע באלו אמ־ צעים תיבטח אספקה זו.

שופט דחה בקשת הנהלת „דימונה טקסטיל" לצוות על הפסקת עיצומי העובדים

שופט שלום בבאר שבע דחה אתמול בקשה ההלה „דימונה טקסטיל" לצוות על עובדי הפס־ קל להפסיק את העיצומים שהם נוקטים מזה שבוע ימים וקבע דיון בנושא ליום ז' הקרוב.

בתגובה לעיצומי העובדים ואיומם להסבית המפעל מיום אי השביתה הנהלה את המפעל כיום שישי ה־ אחרון, ב„הסבתת מנף".

„דימונה טקסטיל" מעסיק 540 עו־ בדים, מרביתם מרימתה והוא עוסק בייצור מנבות, מרכיבן ליצוא. ל־ פני למעלה משבועיים הבריזה ה־ התחדרות על מבסוך עבודה במפעל, לאחר שהביעות העובדים לתוספות שכר, נדחו על ידי ההנהלה.

מזכיר מוצעת פעולי דימונה, יוסף בוסבול אמר שעובד בעל עשרים שנות וחק משתכר בחודש 300 עד 350 ש"ח ברוטו והעובדים הובעים תוספת שכר, שמסתכמות בכשלוש מאות ש"ח בחודש לעובד. ההנהלה מגיעה הציעה תשלומי תוספות ש־ כי מעל למקובל במשק, אך דחתה את תביעות העובדים, בטענה שהן גבוהות הרבה מעבר לבן.

אתמול פנתה הנהלת „דימונה טקסטיל" לבית משפט השלום בבאר שבע וביקשה לצוות על העובדים לאפשר הוצאת מוצרים מהמפעל, ה־ שופט דחה את הדיון בבקשת הנו־ הלה, בנימוק שהמדובר כגיזאה ב־ סיכסוך עבודה וקבע את הדיון ב־ בקשת ליום רביעי הקרוב.

בפרק זמן זה הציע השופט ל־ צדדים להיכנס למו"מ ביניהם להפ־ סקת המיכסוך.

חברה מבקשת למנות מטעמה מנהל לעזבון גינדי

הברה „זלון פ.א." שבבעלות איש העסקים לאן פטריים, הר־ שומה בלימסשטיין, הגישה לבית המשפט המחוזי בתל אביב הבי־ קה למנות את בא כוחה כמנהל העיזבון של אברהם גינדי, ולהחי־ זיר לה כ־600 אלף פרקים שר־ ויצרים שגינדי נשאר חייב לחבי־ רה, למעשה.

התביעה הוגשה ע"י עו"ד דניאל שרפמן נגד האלמנה רינה גינדי ו־4 ילדיה, נאמר בה, כי ב־17.7.84 אלוותה חברתו של לאון סטריים לאברהם גינדי אישרה 1.1 מיליון פרקים שריצרים. במשך הזמן נאם המזרו חלק מהסכומים, סילק ע"י קיזוז נסמים שונים, ותותר חוב של כ־600 אלף פרישה.

ביב החברה טוען, כי נבי גינדי מנה פנתה לבית המשפט למנות מנהל עזבון לשקיה, ובושר הבסמיו של בעלה המנה, ומכיוון שחייב כי יהיה אדם שינהל את העזבון שנותר — מבקש הפרקלים להתמנות לתפ־ קיד זה, כבא כוחה של חב' „זלון" ובעליה לאון סטריים.

מרם הגשה תגובה מצד ה־ משיבים בתיק זה.

שר החוץ – בבר מצוה ליתומי מערכות ישראל בכפר חב"ד

83 נערים, יתומי מערכות ישראל, חגגו מאר אחר ההברים אם כבי־ מתם למצוה, בחגיגה בר מצוה משותפת שתתקיים בכפר חבד.

חלק גדול מהנערים הם יתומי מלחמת יום הכיפורים, שלא זכו להכיר את אבותיהם ל־5 מהם נקי־ אים על שם האב שנפל.

בהגיעת הבר־מצוה אמרים ל־ השותפה רבנים, גדולי תורה, מסא־ יהם ראש המשלה שר חוץ מר אריאל שרון.

אחרון גילה הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים באי מניעת פשע, מרמה, הפרת אמונים, הבלה ר־ רשלנות, ונדון למאסר שנה בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון מת־ יחס זון להרשעה הון לחומרת ה־ ענוש.

באמצעות עו"ד יעקב לובין מתון גילה, בי ידיעותיו אודות המטען לא עלו על אלה של בל הנוגעים בפרשה לרמות אלה של מפקדו של החבלן הראבאוי בעצמו. העובדה שגילה היה ממוך לחבלן ובהתחתי־ צות הנעה ונעצע, מעידה לטענתו על מי שלא ידע אודות המטען ומקום הימצאו.

בערעור נטען, כי מעה ליה ה־ מעמם המחוזי בירושלים כשקבע כי היתה מחשלת על גילה הוכח דיוקו של תוכן ההודעה שנמסרה לו מפי שלמה לוזון על מטען חבלה אפשרי. הדברים מנבלו מרסמן ו־ שבואל פגיאל, שהיו מפקדי נחת רמאללה בתקופת שונות. הדיון בו הילו הוא בקמוטו של המערער גם הם לא הון מעבירים כל דיווח למחנים עליהם. הם הודו כי ב־ מפקדים לא היו עשים כל שימוש במידע שכזה.

גילה גם טוען, כי בית המשפט המחוזי טעה כאשר קבע שהוא היה המפקד בשטח. הוא טוען כי פיקודו היה פורמלי בלבד ולא הון לו מפ־ ביות של מפקד אבר ואף לא מרות על החבלן הראבאוי דרך מעלתו.

בענין הוכרת הנוגע נטען, כי הענוש שהטיל עליו בית המשפט הוא כבד מהחוד בהתחשב בנסיבות הבקרה ונסיבותיו האישיות. נטען כי הוא אב להמשיה ילדים מפרנס יחיד ועבדו יעשיות מה אותם הצים מלדיבי ד.

המשפחות הסבו אל שולחנות ובידיהן תמונות ביקריהן, שהגישו להם הוועדה האזורית בחוד עם ובעבר, הכולות את שמותיהם של כל משפחות מחוזי הפליה המבאמים בבריהים.

80 אמהות לילדים מסורבי עליה בבריה"מ הקימו ארגון הומניטארי

למאבק לאיחוד עם משפחותיהן

למעלה מ־80 אמהות שהפרידו מילדיהן מסורבי העליה הקימו בבריה"ש, הפרינו על הקמת ארגון הומניטארי ב־ שיתוף עם המועצה הציבורית למען יהודי בריה"ש למאבק לאיחוד משפחות עם בניהן, בנותיהן הבדיהן.

על הקמת הארגון הוכרז במסיבה מצומצמת שנערכה אתמול בבית סוקולוב בתל־א.

האמהות נמאשה רוזנשטיין, דיר ונה אומרס ופרידה לסברג, אשר להם בנים, בנות, נכדים וגיגים בבריה"ש, עמן בקריאה נרמשת למשלת ישראל, לדעת הקול בעולם, לארגוני הנשים, לשרים וראשי משלה שהן נשים חמרות פרלמנט — לסיוע להן במאבק ההומניטארי לאיחוד משפחות לפי אכנת זכויות האדם, עליה חתמה גם ממשלת בריה"ש.

ד"ר נאה אחד השומרת בראש הארגון קראה לשלמונות המפקד בשמה. הא טוען כי פיקודו היה פורמלי בלבד ולא הון לו מפ־ ביות של מפקד אבר ואף לא מרות על החבלן הראבאוי דרך מעלתו.

בענין הוכרת הנוגע נטען, כי הענוש שהטיל עליו בית המשפט הוא כבד מהחוד בהתחשב בנסיבות הבקרה ונסיבותיו האישיות. נטען כי הוא אב להמשיה ילדים מפרנס יחיד ועבדו יעשיות מה אותם הצים מלדיבי ד.

המשפחות הסבו אל שולחנות ובידיהן תמונות ביקריהן, שהגישו להם הוועדה האזורית בחוד עם ובעבר, הכולות את שמותיהם של כל משפחות מחוזי הפליה המבאמים בבריה"ש.

אהרן גילה שהורשע באי אזהרת החבלן חיבאוי עיירער לבג"ץ

העובדה שהועפתי הנפצעתי מעידה על כך שלא ידעתי על מטען החבלה ומקום הימצאו, טוען גילה

אהרון (רוני) גילה, שהורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים בבבר שלא הזהיר את חבלן מש־ מר הנבול מילמון חיבאוי ב־ שנה שטרק ממטן חבלה בסיבו של ראש עיריית אל בירה אבי־ רהים מאמוניל, למטרת שידע על הימצאות המטען — עירער את־ מול ליבה המשפט העליון. ב־ הרשעתו המטען איבד חיו־ באחיו את מאור עיניו.

אהרון גילה הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים באי מניעת פשע, מרמה, הפרת אמונים, חבלה ר־ רשלנות, ונדון למאסר שנה בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון מת־ יחס זון להרשעה הון לחומרת ה־ ענוש.

באמצעות עו"ד יעקב לובין מתון גילה, בי ידיעותיו אודות המטען לא עלו על אלה של בל הנוגעים בפרשה לרמות אלה של מפקדו של החבלן הראבאוי בעצמו. העובדה שגילה היה ממוך לחבלן ובהתחתי־ צות הנעה ונעצע, מעידה לטענתו על מי שלא ידע אודות המטען ומקום הימצאו.

בערעור נטען, כי מעה ליה ה־ מעמם המחוזי בירושלים כשקבע כי היתה מחשלת על גילה הוכח דיוקו של תוכן ההודעה שנמסרה לו מפי שלמה לוזון על מטען חבלה אפשרי. הדברים נמסרו ו־ שבואל פגיאל, שהיו מפקדי נחת רמאללה בתקופת שונות. הדיון בו הילו הוא בקמוטו של המערער גם הם לא הון מעבירים כל דיווח למחנים עליהם. הם הודו כי ב־ מפקדים לא היו עשים כל שימוש במידע שכזה.

גילה גם טוען, כי בית המשפט המחוזי טעה כאשר קבע שהוא היה המפקד בשטח. הא טוען כי פיקודו היה פורמלי בלבד ולא הון לו מפ־ ביות של מפקד אבר ואף לא מרות על החבלן הראבאוי דרך מעלתו.

בענין הוכרת הנוגע נטען, כי הענוש שהטיל עליו בית המשפט הוא כבד מהחוד בהתחשב בנסיבות הבקרה ונסיבותיו האישיות. נטען כי הוא אב להמשיה ילדים מפרנס יחיד ועבדו יעשיות מה אותם הצים מלדיבי ד.

המשפחות הסבו אל שולחנות ובידיהן תמונות ביקריהן, שהגישו להם הוועדה האזורית בחוד עם ובעבר, הכולות את שמותיהם של כל משפחות מחוזי הפליה המבאמים בבריה"ש.

הועידה ה־23 של נשי חב"ד נפתחה אתמול בנתניה

מנתניה נפתחה אתמול אחר הבהרים הועידה האזורית ה־ שנתיה ה־23 של נשות חב"ד בישראל.

בועידה ישלו הלק כ־800 צי־ רות מכל רחבי הארץ, וכן אורי חות נשי חבי"ד מחו"ל שהגיעו במיוחד לכנוס.

ובכנוס מתקיים השנה בסמיכות ליום יב בהמן, שהוא יום שיח־ דוש של האדמו"ר השני לבית חבי"ד רבי יוסף יצחק שנאורסון ובל. שבעים זה יצא מבאסרו ב־ בריה"ש.

השנה דונו בכנס ב„שיחות והתקבצות לנדולי המחוזי ישר־ ראל".

הרבנית חבורה מסמן יחיד נשי חבי"ד בישראל מסרה, כי נעשה השלמות הרבי אחד הבבנים הבר־ כרים בחדי המשפחה והמידות ה־ תמצה לומות בקבלה שלהיות של הרבי להמצה הזהות בעולם כולו.

הרבנית ביומן הסיפה ואמרה שהתעשרות אל חודבי מלבבין היא שנתמה לאנשי חבי"ד בבל קצות הארץ את הסילה לחתירה עם כניות.

הוקרה לבחורים מסורבי עליה

ארגון הומניטארי מחלק תעודות

מחלקת הוקרה לבחורים מסורבי העליה מבריה"ש, שהוקמה לפני כחודש, מחלקת תעודות הוקרה לבחורים מסורבי העליה מבריה"ש, שהוקמה לפני כחודש, ביום ראשון בערב בבית הכנסת „בית אהרון" בבני־ברק.

בהוקרה נטלו חלק בבחורים, ר' אלי־עזר מלמד, ר' אלי־עזר מלמד, ר' אלי־עזר מלמד